

**PRIDRUŽITE SE PROSTOVOLJNIM KRVODAJALCEM TUDI VI
IN PRIDITE NA ODVZEM KRVI V PONEDELJEK, 21. OKTOBRA
OD 7. DO 16. URE V ZDRAVSTVENI DOM VELENJE**

**POSEBEN AVTOBUS ZAVODA ZA TRANSFUZIJO KRVI BO VO-
ZIL TEGA DNE IZ ŠOŠTANJA OB 8., 10. IN 12. URI.**

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

18. oktobra 1968 - Leto IV. št. 17 (79) - Cena 0,30 dinarjev - Poštnina plačana v gotovini

OSREDNJA PROSLAVA V ŠKALAH VELIKO OBČINSKO SLAVJE

LETOSNJA OSREDNJA PROSLAVA V SKLOPU PRIREDITEV V POČASTITEV OBČINSKEGA PRAZNIKA NASE OBČINE JE BILA V NEDELJO, 5. OKTOBRA V ŠKALAH PRI VELENJU. TU SO PRIZADAVCI PREBIVALCI UREDILI DOM DRUŽBENIH ORGANIZACIJ IN GA TA DAN TUDI PREDALI SVOJEMU NAMENU.

Več tisoč ljudi se je zbralo na prireditvah v Skalalah. Najprej je pred domom družbenih organizacij spregovoril predsednik krajevnih organizacij SZDL Tone Kumer in povedal, da so dom več let gradili. Zatem je novi dom odprl predsednik občinske konference SZDL Milan Sterban in ga predal v varstvo gasilski organizaciji. Predsednik gasilskega društva Martin Glinšek pa je povedal, da so Skalčani naredili okrog 6 tisoč prostovoljnih delovnih ur in so sedaj, ko imajo nov dom, nadvse zadovoljni. Predsednik Glinšek je ob tej priložnosti pohvalil Ivana Hudournika, Ludvika, Martina, Milana in Ivana Arliča, Vlada Miklavžiča, Martina Dolarja, Antona

Silovška, Franca, Staneta in Jožeta Aristovnika, Franca Skarlovnika, Franca Lipnika, in Janka Pirnata. Pismeno priznanje pa so dobili Jože Silovšek, Ludvik Jan, Jože Jan, Jernej Mravljak, Valter Hudournik, Jože Arlič, Ivan Zelcer in Jože Lipnik.

Gasilci so dobili novo motorno brigadno, ki jo je izročil v imenu občinske gasilske zveze Egidij Petretič.

V domu družbenih organizacij se je zatem začela slavnostna seja splošnega zbora občinske skupščine. Sejo je vodil Milan Sterban, slavnostni govor (tega v celoti objavljamo na 2. strani) pa je imel predsednik občinske skupščine Peter Krapež, dipl. inženir. Ta je po govoru raz-

delil tudi letošnje Kajuhove nagrade, ki so jih dobili Maks Podlesnik, Emil Cesar, Ivan Naraločnik, Milka Jarnovič in sekcija dvigalcev uteži pri velenjskem Partizanu.

Takoj po slavnostni seji se je začela velika občinska proslava v gozdičku nad domom družbenih organizacij. Po scenariju J. Klančnika so v kulturnem programu sodelovali recitatorji velenjske gimnazije, rudarska godba in združeni pevski zbori obeh osnovnih šol ter gimnazije. Na proslavi je govoril tudi predsednik občinske konference SZDL Milan Sterban in obudil spomine na zgodovinske dni pred 27 leti, ko je majhna skupinica partizanov napadla in osvobodila prvo mesto v Sloveniji.

ŠOŠTANJČANI SO PROSLAVILI KRAJEVNI PRAZNIK

TUDI V SOSTANJU SO PROSLAVILI SVOJ KRAJEVNI PRAZNIK. PRI SPOMENIKU NA CESTI TALCEV SE JE ZBRALO VEČ TISOČ SOSTANJČANOV NA ZALNI SVEČANOSTI.

Zbrali so se na kraju, kjer je nemški okupator dva dni po uspelem partizanskem na-

**INŽ. MISLEJ -
novi direktor TEŠ**

Delavski svet šoštanjske termoelektrarne je na zadnji seji izvolil Cirila Misleja, dipl. inženirja strojništva, za novega direktorja podjetja. Ta se je prijavil na razpis za ponovno imenovanje direktorja. Poleg njega sta se prijavila še dva kandidata. Razpisna komisija za imenovanje direktorja pa je izbrala inž. Misleja in ga predlagala delavskemu svetu kot kandidata, ki najbolj ustreza razpisnim pogojem.

Ciril Mislej je bil pred tem šef razvojno konstrukcijske oddelka v tovarni gospodinjске opreme Gorenje Velenje.

padu na Šoštanj ustrelil prvih deset talcev v opozorilo vsem Slovencem, da so osvajalci pripravljene tudi fizično uničiti slovensko ozemlje in ga priključiti nemškemu rajhu. V spomin na dogodka iz svetlih dni naše revolucije je na komemoraciji v Šoštanju spregovoril predsednik krajevnega odbora SZDL Martin Primožič-Branko. Povedal je, da je Saleška dolina kruto plačala svobodo; življenje je darovalo 560 žrtev fašističnega terorja; med temi pa jih je bilo kar 240 iz Šoštanja in bližnje okolice. Zato v tem kraju ne bodo nikoli pozabili gorja in so vedno pripravljene na spopad s katerimkoli sovražnikom, ki bi hotel z agresijo zatreti suverenost Jugoslavije in njeno nadaljnjo socialistično rast. Na spominski slovesnosti v Šoštanju so nastopili združena pevka zbor z obeh osnovnih šol, recitatorji in domača godba na pihala. Delegacije ZB NOV pa so položile vence na vseh enajst spomin-

skih obeležij iz NOB v tem kraju.

Zatem je skozi Šoštanj krenil na mestno pokopališče sprevod mladine in prebivalcev. Odkrili so obnovljeno spominsko ploščo na grobu, v katerem sta pokopana borca za severno mejo v letih 1918-1919 Franc Jazbor iz Idrije in Alojz Omretič iz Kostanjevice. Oba sta bila ranjena v bojih in sta umrla med zdravljenjem v takratni bolnišnici Rdečega križa v Šoštanju. Franjo Stanovšek, predsednik občinskega odbora zveze prostovoljnih borcev za severno mejo, je na komemoraciji pri obnovljeni spominski plošči dejal: »Borci za severno mejo želimo, da po 50 letih ne zbledijo spomini na hude boje.« Zato so v slavo tistim, ki so darovali življenje, in z upanjem, da mladina zgodovinskih dogodkov ne bo pozabila, koroški borci v letošnjem jubilejnem letu obnovili več opuščanih spominskih obeležij.

Pri grobu so pevci upokojenskega zbora iz Šoštanja zapeli še Malgajevo himno. Šoštanjčani so tako svoj krajevni praznik slovesno proslavili.

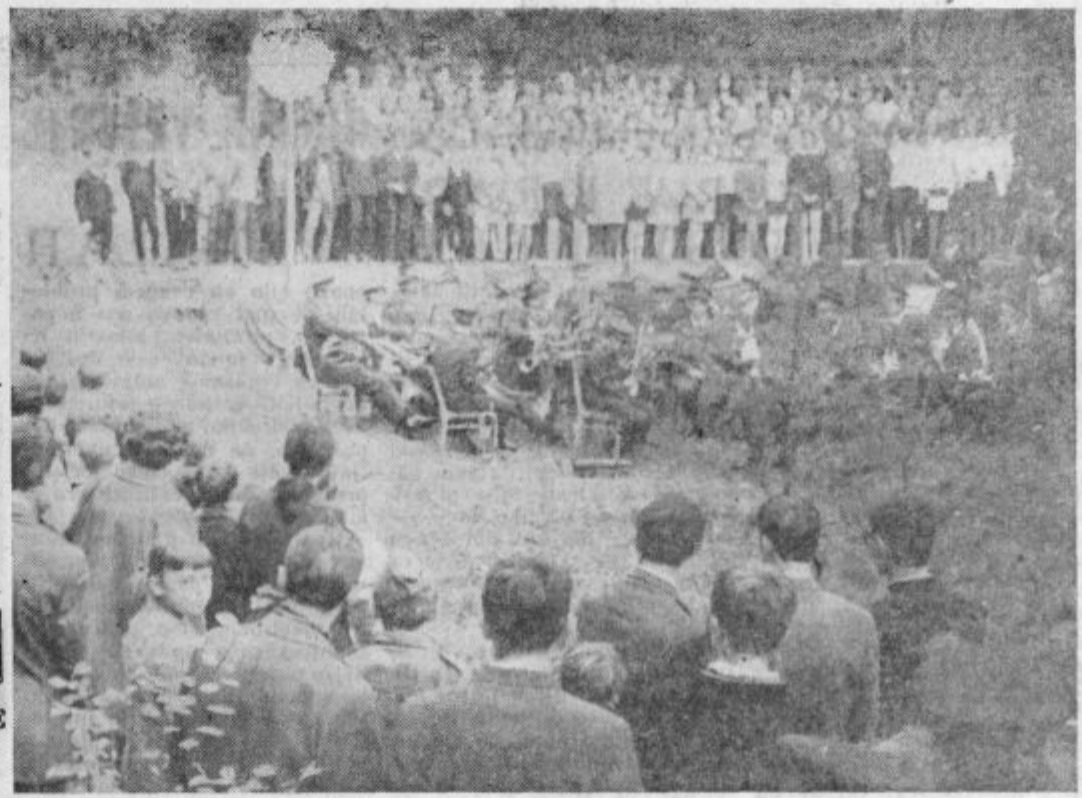
BELE VODE: SMUČARSKA VLEČNICA

Na zadnji seji občinske skupščine Velenje je odbornica Elfrida Ambrožičeva predlagala, da bi kupili smučarsko vlečnico in jo postavili v Belih vodah.

Sola v Belih vodah je že dobila od občinske zveze prijateljev mladine 20 postelj, ki jih bodo uporabili v času zimskih počitnic za zimovanje otrok iz

nižine. V Belih vodah pa bi lahko sedaj, ko je do njih speljana prevozna cesta, spet razvili zimsko športno dejavnost.

Odborniki na skupščini predlogu niso nasprotovali, vendar določenega sklepa o nakupu še niso sprejeli. Vsekakor bi bilo koristno, če bi takšno vlečnico kupili.

Več tisoč občanov je bilo na osrednji proslavi v Skalalah, ki je bila v gozdičku nad domom družbenih organizacij

Otroški zbor iz Skal je pel pred začetkom slavnostne seje. Nastopili pa so tudi na otvoritvi šole v CIRKOVCAH

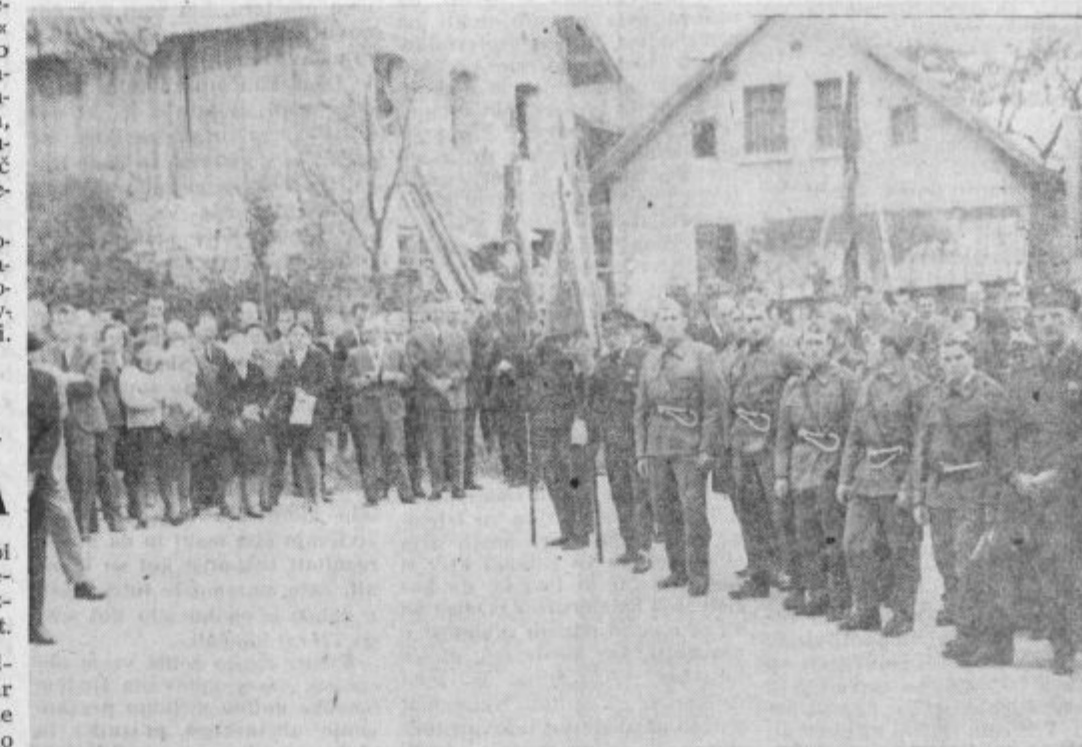
MILAN STERBAN: »Zgodovinskih in junaških dogodkov izpred 27. let ne smemo pozabiti.«

MARTIN PRIMOŽIČ: »Saleška dolina je kruto plačala svojo svobodo.«

MARTIN GLINŠEK: »V Skalalah smo veseli, da smo po več letih zgradili dom.«

Gasilci in drugi udeleženci na otvoritvi doma družbenih organizacij v Skalalah

GOVOR PREDSEDNIKA SKUPŠČINE OBČINE VELENJE PETRA KRAPEŽA NA SLAVNOSTNI SEJI V ŠKALAH

Zivimo v času, ko je morda bolj ko kdaj koli prej pomembno, da gojimo tradicije in da na teh tradicijah razvijamo svoje delovanje in svoje prizadevanje.

Na tradicijah iz najtežjega obdobja, ki so ga preživeli naši narodi, temelji tudi proslava občinskega praznika naše občine. V noči od 7. na 8. oktober 1911, takrat, ko je že skoro vsa Evropa ječala pod načističnim škornjem in ko je izgledalo, da je prav odpor skoraj brezupen, so slovenski partizani za nekaj ur osvobodili Šoštanj. Slabo oboroženi so se partizanski borci uprli premočnemu sovražniku in ga s spretnim manevrom prisilili na kolena. Štiri leta je trajal boj, vse večje so bile akcije in vse večje so bile vodile do do končne zmage, do osvoboditve. Jasni so bili v tistih dneh cilji v srečih borec in vseh zavednih ljudi. Osvoboditev domovine in pravica do življenja za vse poštene ljudi.

Ves svet je lahko v tistih dneh spoznal, da živi na slovenskih tleh ljudstvo, ki je trdno odločeno, da si bo srečo kovalo samo in še trdnice odločeno, da si pravico do tega, če bo potrebno, izbori tudi z orožjem v roki. Močan je bil glas o tem, tako močan, da še danes odmeva v svetu. In danes ga moramo obnoviti, ponovno moramo poudariti, da smo trdno odločeni živeti svobodno življenje, brez skrbništva in kažipotov, ki bi nam jih barvali drugi. Le tisto, kar bomo sami smatrali, da nam je v korist, le tisto bomo priznavali in le pravice si ne pustimo vzeti.

Ob takih razmišljanjih se nam nujno porajajo spomini na prehojeno pot. 25 let je tega, kar so odposlanci slovenskega naroda na zboru v Kočevju položili prve temelje slovenske države. V življenju naroda in države to ni dolga doba, za nas pa dovolj dolga, da lahko ugotovimo, da je bila pot pravilno začrtana. Lagali bi, če bi trdili, da je vse urejeno in da bolje biti ne more, toda odkrito si moramo priznati, da smo za vse tisto, kar še ni urejeno, večinoma krivi sami. Ne smemo zapirati oči pred problemi, škodljivo bi bilo, če bi se vdajali lažnemu zadovoljstvu nad samim seboj. Vedno moramo kritično spremljati vse premike v naši družbi in z vztrajno prizadevanjem uveljavljati načela, ki jih vsi priznavamo in podpiramo. Borimo se za sodelovanje najširšega kroga ljudi pri odločanju o pomembnih stvareh, za polno afirmacijo človeka proizvajalca in samoupravljalca na vseh nivojih in v vsakem pogledu, za dosledno humanizacijski odnosov, za enakopravnost. To so osnovna načela in od izpolnjevanja teh načel zavisi ves naš nadaljnji razvoj. To velja za vse — od krajevnih skupnosti do zveze, od obrata v delovni organizaciji do najvišjega samoupravnega telesa določene panoge v zvezi. V svojih prizadevanjih bomo uspeli le, če bomo poleg razmišljanja o teh stvareh tudi izpolnjevali materialno bazo našega sistema.

Do kdaj smo prišli na tem področju v zadnjem letu? Naša razmišljanja ob letu so bila kritična in nič kaj razveseljiva. Morda bo izvenelo neskrupno če pravim, da nam je prav ta kritičnost pomagala pri razreševanju težavnih problemov. Danes smo z razvojem naše baze lahko dosti bolj zadovoljni. Obseg proizvodnje v gospodarstvu se je povečal za 23 odstotkov, večja pa so tudi sredstva skladov in sredstva osebnih dohodkov, nasproti primerjalnemu obdobju. To so rezultati, ki so zadovoljivi, še rezultati, ki so zadovoljivi, še vedno pa nam ne dovoljujejo mirovanja. Se vedno imamo nekaj kritičnih točk, na katerih smo občutljivi in ka nam bodo še povzročale skrbi.

Osnovni podatki pomenijo namreč poprečja, za katera pa vemo, da so statistično izračunana in da se za temi statističnimi ščiti skriva tudi pri nas marsikaj, kar ni v skladu z našimi cilji. Da je temu tako, je poleg objektivno slabših pogojev v večji meri krivda tudi v tem, da smo ponekod teoretično zelo glasno ZA, praktično pa tiho, toda nič manj energično proti določenim stališčem in sklepom. Gre za dvoiličnost, za katero ni opravičila in proti kateri bomo morali najodločnejše nastopiti.

Ne bi bilo pravično, če bi vzroke za vse težave, ki jih imamo, vedno iskali le pri nas samih. Pri tem mislim predvsem na energetiko in njene težave, ki so prav gotovo tudi težave nas vseh. Čeprav si že dolgo prizadevamo, smo praktično pri izgradnji TES III. napravili le majhen korak naprej. Se vedno se investicija ni začela izvajati in še vedno ne vemo, kdaj lahko velenjski knap in šoštanjski elektrarniški delavec pogledala brez strahu v bodočnost. Res, da imamo dokaj dober pregled nad dogajanjem ob tem za nas najpomembnejšem problemu, ne moremo pa se znebiti dokajšnje mere skepse, ko se stvari prelagajo in odmikajo iz dneva v dan.

Razvoj odnosov in razvoj materialne baze gresta tesno drug ob drugem in pogojeta drug drugega. To se nam kaže na vsakem koraku, posebno pa tam, kjer stvari ne gredo v tisto smer, kamor bi morale. Se vedno ponekod nismo znali opredeliti pristojnosti posameznih organov in funkcij. Se vedno smo v vprašanih odgovornosti preveč strpni, kar je pogosto vzrok za zastoje in nazadovanje. Vse preveč smo še okoreli in prepričani, da je edini možni izhod iz trenutnih težav v regulativih, ki naj bi jih prinesle spremenjene sistemske rešitve. In ob čakanju na te rešitve pri sebi ne ukrenemo ničesar. To je skrajno škodljivo, ker omrtvičimo tako vse sile, ki bi bile sposobne delati bolje. Najstareje bomo morali nastopiti proti vsem in vsakomur, ki na svojem mestu ne bo opravil svoje dolžnosti. Misli so kritične in morda nekoliko ostre, toda prav gotovo ne z namenom, da bi karkoli zavirale, ampak zato, da bi se bolj kot doslej razmišljali in si bolj kot doslej prizadevali iskati novih poti. Imamo vse osnove, da bi lahko v prihodnjem obdobju dosegli še boljše rezultate.

Tudi področje družbenih služb je pomembno ob teh razmišljanjih in prav je, da se vsaj za kratek čas ob njih ustavimo.

Na področju šolstva in zdravstva beležimo dve pomembni pridobitvi: s skupnimi močmi smo uspeli adaptirati šolo v Cirkovcah, najmlajši v Velenju pa so dobili v novo urejenem vrtcu prljeten drugi dom. To so le vidni uspehi, ki pa niso edini. Dolga leta smo razpravljali o materialnem položaju šolstva oziroma vzgoje in skušali tu urejevati razmerja. Delno smo pri tem uspeli, potrebni pa bodo še veliki napori, da bomo to v bodoče bolje rešili. Vedno bolj nam prihaja v zavest, da našega dela ne gre deliti na proizvodno in neproizvodno. Danes vemo, da morajo biti družbene službe del naše skupne skrbi, le to nam lahko zagotavlja skladen razvoj. Zaostajanje kateregakoli dela družbene zgradbe zamaže in pusti zelo težke posledice, ki jih je težko odpravljati.

Posebno težki in na pogled neresljivi so bili v preteklosti problemi socialnega zavarovanja. Se danes se nismo mogli zviševati v visok davek, ki ga vsak občan našega področja plačuje zato, ker po našem mnenju stvari niso urejene racionalno. Zelo odločno in prizadeto so naši ljudje govorili o tem, da so rešitve teh problemov v rokah višjih samoupravnih skupnosti. Riziko za izjeme pogoje ne more nositi ožja skupnost, če je panoga kjer ti riziki nastajajo takšna, da koristi širši skupnosti. Zavzemamo se za enotno rizično skupnost v Sloveniji, ker smatramo, da so le take rešitve lahko pravične in ker je le v taki skupnosti možno gospodarno reševati tudi druga vprašanja. Danes se je dileme postavljajo pred nas z

enako silo ob drugem problemu, ki spet zadeva nas neposredno, po našem mnenju pa posredno vso slovensko družbo. Gre za vprašanje bolniških kapacitet. Govorimo o reformi na vseh področjih, pa istočasno dopuščamo, da nekateri uveljavljajo svojo voljo, niso pa pripravljeno dokumentirati svojih stališč.

Vse takšne in podobne težave se nam porajajo, ker še vedno nismo uspeli razmejiti pristojnosti in odgovornosti. Na tem področju smo pri nas v zadnjem času podvzeli odločnejše ukrepe. Konferenca Zveze komunistov in občinska skupščina sta obravnavali in sprejeli sklepe in program za doslednejše uveljavljanje sprejetih in uzakonjenih načel. Samo programi pa niso dovolj, če ne bomo prav vsi sodelovali pri njih izvajanju. Pritožujemo se včasih nad neodgovornostjo in pri tem kažemo drugam, pozabljammo pa, da bomo imeli za to polno pravico le, ko bomo pri sebi uredili te stvari. Šele takrat, ko bodo stališča vseh — od osnovne celice do najvišjih vrhov — usklajena lahko računamo, da bodo stvari teklo bolje.

Pred nami so nove naloge. S tem ko spreminjamo ustavo, prihajamo dejansko v novo obdobje izpolnjevanja osnovnih načel naše družbene ureditve, naše samouprave. Ob tem se moramo zavedati, da se postavljajo pred samoupravna telesa vse težje in odgovornejše naloge. To moramo imeti v mislih vedno, posebno pa še v prihodnjem obdobju, ko so pred nami volitve v nova samoupravna telesa. V osnovi moramo stremeti za tem, da bo struktura teh teles takšna, da bo zagotavljala uspešno delo. Od posameznih predstavnikov bomo morali bolj kot doslej zahtevati, da bodo za svoje delo tudi odgovarjali. Pri tem pa bi opozoril tudi na skrajnosti, katerim smo izgleda podvrženi. Noben posameznik in nobena neformalna skupina nima pravice vsiljevati mišljenja, kaj je v korist skupnosti. O vseh stvareh smemo in moramo razpravljati, toda razprave ne morejo teči v nedogled. Končati se morajo, ko so sprejeti ustrezni sklepi, pa čeprav ti sklepi posamezniku niso po volji. To je edini možni način dela, vse drugo bi kaj lahko vodilo v anarhijo. Seveda pa zahteva tak način resnega sodelovanja. Ni dolgo tega kar so padali očitki da se gremo skrivalnice, pa se je končno izkazalo, da to ni res. V časopisih in javnih dokumentih so bile stvari na dostopen način dokumentirane, pa jih ali nismo hoteli ali nismo znali razumeti.

Ne bi bilo prav, ko bi na današnji seji skušali analizirati vsa področja in vse probleme. Za to bo prilika na drugih mestih in ob drugih priložnostih. Danes smo se zbrali tu v Škalah, da bi čim bolj slavnostno proslavili občinski praznik, zato sem skušal nazivati tiste misli, ki se meni osebno zdijo pomembne in ki so takšne, da jih bomo morali v bodoče še temeljiteje pretresti. Zbrali smo se torej v Škalah, v prav prijetnem prostoru, ker smo pač dogovorjeni, da se bomo vsako leto ustavili drugje. Skajčanom se je letos končno izpolnila želja. Dokončali so tale dom, ki naj služi vsem organizacijam za središče, v katerem se bodo zbirali in v katerem bodo reševali svoje probleme. Vsi ljudje in vse organizacije morajo imeti prostor tu, kajti zato je bil dom zgrajen. Želim, da bi ga dobro izkoristili in da bi v teh prostorih vznikla marsikatera ideja za bodoči razvoj Škal.

Ob letu se bomo zopet zbrali drugje in verjetno v drugačni sestavi kot danes in zopet bomo skušali oceniti rezultate enoletnega dela. Upam in želim, da bi bilo atergičnih točk v našem življenju čim manj in da bi bili rezultati še boljši kot so letošnji. Zato moramo že jutri začeti z delom z enako silo kot smo ga včeraj končali.

S tega mesta želim vsem občanom, vsem delovnim ljudem Saleške doline prijetno praznovanje občinskega praznika in obilo uspeha pri nadaljnjem delu.

Obnovljena šola v Cirkovcah

V Cirkovcah so za letošnji občinski praznik dobili lepo urejeno šolsko poslopje. Prejšnje staro poslopje so temeljito adaptirali in uredili dve

LADO ZAKOŠEK, ravnatelj šole M. P. Toledo, je govoril na otvoritvi šole

Tale mali junak, ki bo v novi šoli drgnil klopi in hlače, pa je zbranim korajžno zapel

svetli učilnici. Ob eni so še prizidali oder za prireditve, tako da bodo lahko krajevna društva uspešno razvijala svojo dejavnost. V šolo pa so napeljali tudi centralno kurjavo, ki jo je prispeval kolektiv Gorenja, ki ima patronat nad šolo. V zgornjih prostorih so uredili lepo družinsko stanovanje za učiteljski par.

Na otvoritvi šole se je zbralo precejšnje število domačinov in tudi učiteljev iz nizine. Najprej je navzoče pozdravil ravnatelj šole M. P. Toledo, Vlado Zakošek. Zahvalil se je vsem, ki so pri-

spevali denarna ali druga sredstva in s tem omogočili, da so šolo obnovili. Zlasti je pohvalil graditelje velenjskega Vegrada, ki so v roku izgotovili dela. Tudi Peter Krapež, predsednik obč. skupščine Velenje, je z zadovoljstvom spregovoril na otvoritvi in dejal, da bo obnovljena šolska stavba služila koristno prebivalcem iz te majhne hribovske vasi. Zatem pa so učenci izvedli domiselni kulturni program, ki je simboliziral novo šolo in učenje v njej.

Akcija za zbiranje oblačil, obutve in posteljnine

Glavni odbor Rdečega križa Slovenije je sklenil, da bo v Sloveniji organiziral zbiranje rabljenih oblačil, obutve in posteljnine za pomoč socialno prizadetim v občinah, delno pa bi oblačila vskladiščili z namenom, da lahko RK hitro pomaga potrebnim v primeru elementarnih in drugih nesreč.

V naši občini organizira zbiranje oblačil občinski odbor Rdečega križa Velenje in skupaj s krajevnimi organizacijami in podmladkom Rdečega križa.

Prebivalce Šoštanja in Velenja prosimo, da darujejo rabljene predmete organizaciji Rdečega križa, seveda čiste, zakrpane in urejene.

Občinski odbor Rdečega križa Velenje bo darovane predmete razdelil med socialno šibkejše družine na našem področju, zato vljudno prosimo občane, da bi z razumevanjem sprejeli našo akcijo in darovali vse tisto, kar sami več ne potrebujejo zase in za svoje otroke.

Mnogim, ki težko vzdržujejo svoje družine, bodo s tem socialnim dejanjem pomagali iz težav in skrbi za nakup najpotrebnejših oblačil.

V imenu vseh, ki bodo vašo pomoč prejeli, se vam iskreno zahvaljujemo za razumevanje in sodelovanje v tej solidarnostni akciji.

Občinski odbor RK Velenje

SOS šoštanjskih usnjarjev TEŽAVE JIH NISO IZTIRILE

KAZNO JE, DA SO IZVEN KOLEKTIVA VESKOZI RESNEJE GLEDALI NA POLOZAJ IN RAZUMNEJE OCENJEVALI SLABE GOSPODARSKE RAZMERE • VODSTVO PA JE BILO KLJUB NEKATERIM TEHTNIM OPOZORILOM IN NASVETOM SE VEDNO VEDRO RAZPOLOZENO IN JE RACUNALO, DA BODO SAMI OD SEBE PRISLI BOLJSI CASI • TEH PA, KOT KAZE, NI IN NI HOTELO BITI..

Stvari v tovarni usnja Šoštanj so se začele kaliti že pred leti. Tovarna z več kot stoletno tradicijo in priznano kakovostjo izdelanega usnja, je začela naenkrat proizvajati slabše končne izdelke. Kupci so postali zahtevnejši, usnjarni pa niso več sledili novim razmeram na tržišču. Takšnemu stanju je sledil tudi slabši finančni položaj in seveda nižji osebni dohodki.

Ne bi smeli trditi, da v podjetju niso bili prizadevni. Trudili so se in hoteli prodirajoče gospodarsko slabšanje zajeziti. Slišali pa smo, da vodstvo podjetja nikoli ni nobenega poklicalo na odgovornost. Zato je vodstveni tehnični kader delal kot so pač dopuščale najlažje proizvodne rešitve.

Ekonomske zakonitosti so opravile svoje. Zadnje poslovno leto so močno narasle zaloge končnih izdelkov, ker nihče ni kupoval slabo izdelanega usnja. Izdelovali pa so vztrajno naprej tudi takšno vrsto usnja, ki ga tržišče danes več ne zahteva. Zaradi tega se v tovarni usnja čedalje bolj slabša gospodarski položaj, dnevna izguba znaša že približno 10 tisoč dinarjev.

Na nedavni seji občinske skupščine so odborniki menili, da je osnovni problem v tej delovni skupnosti neprimerna kadrovska zasedba, ki ni kos proizvodnim nalogam in ne sledi zahtevam tržišča. Po daljši razpravi je skupščina sklenila, da bo prispevala svoj delež s tem, da bo iz skupnih rezerv gospodarskih organizacij dala na voljo del sredstev za kritje višjih oseb-

nih dohodkov strokovnjakov. Tudi v usnjarni so slednjič uvideli, da brez dobrih in strokovno usposobljenih moči ne bodo prišli iz zagate. Vendar pa, tako je bilo slišati na vseh sestankih, ki so jih imeli v preteklih dneh v skupnosti, sedanje vodstvo ni bilo najbolj naklonjeno, da bi v podjetje dobili kakšnega novega inženirja. Čeprav so samoupravni organi in tudi družbeno-politične organizacije večkrat zahtevali, da delovna mesta v proizvodnji izpolnijo z novimi izvedenci, so se teh vztrajno otepli.

O slabem gospodarskem položaju v usnjarni je na začetku tega meseca razpravljal tudi kreditni odbor celjske kreditne banke in sklenil, da bo banka odpovedala podjetju z 31. oktobrom letos vsa kratkoročna posojila, ker sama usnjarna ni več kreditno sposobna. Temeljita preučitev je banki tudi narekovala, da ni na začetku tega meseca posodila denarja, potrebnega za redne osebne dohodke. Sicer pa je banka že pred tem večkrat zahtevala od sedanjega vodstva, da izdelata določen sanacijski program; to pa ni bilo dovolj vestno, ali morda tudi sposobno, da bi pristopilo k resnejši obdelavi gospodarskih razmer v podjetju.

Zdaj, ko je vsak izmed 400 zaposlenih na plačlini dan dobil le po 500 dinarjev, kot minimalni osebni dohodek, so se slednjič začeli tudi znotraj skupnosti zavedati resnosti položaja. Člani Zveze komunistov so predlagali delavske-

Vaš
obveščevalec

ŠALEŠKI
RUDAR

KRISTIAN HRASTEL, DELEGAT ZA DEVETI KONGRES ZVEZE KOMUNISTOV JUGOSLAVIJE

Šolstva ne moremo obravnavati ločeno

Na nedavni seji občinske konference ZKS Velenje, katere sta se udeležila tudi članica CK ZKS Milena Vršnik-Stifter in član CK ZKJ Jože Zohar, so najprej prebrali pismo izvršnemu komiteju CK ZKJ, v katerem predlagajo Josipa Broza Tita za edinega kandidata za predsednika ZKJ na prihodnjem kongresu. Komuniste velenjske občine pa bo zastopal na 9. kongresu ZKJ politični sekretar Kristian Hrastel, ki so ga izvolili na zadnji konferenci. Njega pa so tudi predlagali za kandidata za člana stalnega dela konference.

Komisija za idjena in politična vprašanja pri komiteju občinske konference ZKS je že dalj časa pripravljala gradivo, z namenom, da bi komunisti na občinski konferenci razpravljali o idejno političnih problemih vzgoje in izobraževanja v velenjski občini ter se v tem organu tudi domenili za stališča.

Na zadnji seji občinske konference, ko so razpravljali o zadevah s področja vzgoje in izobraževanja, je imel uvodno besedo Franci Pristovšek, predsednik komisije za idejno politična vprašanja pri komiteju konference. Iz povedanega in iz razprave udeležencev povzemamo nekatere značilnosti.

Problem šolstva in izobraževanja so že več let predmet temeljitejših razprav v vseh naših širših skupnosti. Najbolj vneto so se ti problemi obravnavali z vidika materialnega položaja tega važnega družbenega področja, saj je v preteklih letih za razvoj materialnih položajev zaostajal za razvojem drugih družbenih področij in večkrat privedel tudi do konfliktnih situacij, ki so imele odmeve v vsej naši družbi in vse bolj utirjale prepričanje, da je za tem področju treba nekaj ukreniti. Nedvomno se je to odražalo na celotni položaj šolstva in izobraževanja v naši občini. Seveda pa bi bilo zelo napačno trditi, da je ves problem šolstva in izobraževanja samo v njegovem materialnem položaju, ampak gre za vrsto pomembnih družbenih silnic, ki bistveno sooblikujejo njegovo družbeno vlogo in položaj. Pri tem je zavestno delovanje komunistov, kot najpomembnejšega subjektivnega faktorja pri oblikovanju naše samoupravne socialistične družbe, nedvomno zelo pomemben in ne samo stvar komunistov, ki neposredno delujejo na tem področju.

otroško varstvo vsej mladini, eno leto pred vstopom v šolo, da bi razvijali tiste šole druge stopnje, katerih absolventi bodo gospodarske in druge delovne organizacije perspektivno potrebovale, da bi odpravili nesmotrno trošenje sredstev za dvostrano izobraževanja kadra istih profilov. Ob vsem tem pa vlagati vsa prizadevanja, da bi nadarjeni mladini omogočili šolanje. Tu gre v celoti za zelo odgovorno nalogo. To je nadaljevanje izgrajevanja šolskega sistema. Menimo, da so pred komunisti odgovorne naloge za presojo trenutnega položaja in za razumno smer razvoja našega šolstva.

Ob pojmu racionalizacije šolstva je bilo postavljeno tudi vprašanje obstoja velenjske gimnazije. Ne strinjamo se s takšnim pojmovanjem, ki bi osiromašilo to področje za pomembno učno-vzgojno ustanovo, ki je v dosedanjem razvoju že pokazala zadovoljive uspehe. To bi otežilo možnosti šolanja dijakov z našega področja in samo povečalo tisto diferenciacijo, ki je v zadnjem času v naši republiki vse bolj opazna — da se večja število učencev iz razvitih mestnih centrov, da pa se na srednji, višji in visoki stopnji šola vse manj učencev iz ostalih krajev. To pogojuje socialno diferenciacijo, ki je nezdruživa in nepravilna.

Materialni problemi gimnazije se ob razumevanju in naporu izobraževalne skupnosti in občine in podpori rudarskega šolske centra rešujejo in po letošnjem letu iz tega razloga ne bi smelo biti več vprašanja verifikacije. Za svojo polno izveljavitev pa ima svojo odgovornost tudi sam kolektiv gimnazije, zlasti v iskanju čim bolj kvalitetne kadrovske strukture ter njegovem intenzivnem delu in uveljavljanju. Čim širše obzorje družbenih dogajanj bo zajemal predavateljski kader, s čim večjo vnemo in zavzetostjo se bo gimnazija vključevala v potrebno širino družbenega življenja, jemboj polno bo zaživela — ako preko predavateljske kolektiva kot preko dijakov — v našem vsakdanjem življenju kot njegova neobrodna potreba. Potem se vprašanje njene ukinitve ne bo več postavljalo, saj bomo zagovarjali potrebo po njej — materialno obstoji prav vsi.

V NAŠI OBČINI POVOLJNEJŠI MATERIALNI POLOŽAJ

Ko so govorili o materialnem stanju šolstva so ugotovili, da se materialni položaj osnovnega šolstva v naši občini nekoliko razlikuje od celovite ali pomembne problematike v Sloveniji. Njegov materialni položaj je povoljnejši kakor v številnih drugih občinah, čeprav je tudi precej slab, kjer je šolstvo v boljšem položaju. Zato ni moč trditi, da je imela naša občina slab odnos in razumevanje za potrebo šolstva. V Sloveniji so občine zelo različno obremenjene z izdatki za šolstvo in znaša razpon deleža občinskih proračunov od 8 (Metlika) do 58 odstotkov. V naši občini je bil delež proračunskih sredstev za izobraževanje naslednji: 1966 — 52 odstotkov, 1967 — 58 odstotkov, 1968 — 54 odstotkov. Takšen delež potrjuje proračunski sredstev, ki sodi med najvišje v republiki, pa še ne izhaja avtomatično tudi zadovoljiv materialni položaj šolstva. Naj navedemo še drug podatek, ki sloni na količini izdatkov na učenca. Pri tem znaša znesek, ki odpade na enega učenca v Ljubljani, ki je obremenjena z 29 odstotkov proračunskih sredstev, 1860 dinarjev, v Velenju z 58 odstotki proračunskih sredstev 1.070 dinarjev in v Celju z 43 odstotki proračunskih sredstev 1.030 dinarjev.

Tudi osebni dohodki prosvetnih delavcev v Sloveniji se med seboj razlikujejo v medsebojnem razmerju. V celoti pa se razlikujejo od osebnih dohodkov enakih kategorij zaposlenih v gospodarstvu. Skorajda nerazumljivo so podatki za nekatere občine, kjer so bili v začetku letošnjega leta osebni dohodki učiteljev 680 ali 720 ali 760 dinarjev. Pri nas je stanje boljše in znašajo osebni dohodki učiteljev 930 dinarjev, predmetnih učiteljev 1.060 dinarjev in profesorjev 1.160. Ti podatki so za osnovne šole.

Vsa društvena prizadevanja pa tečijo, da bo potrebno sprejeti — v skladu s programom Izvršnega sveta — ukrepe, da bi se stanje v šolstvu izboljšalo in da bi v letu 1969 v pravi meri dosegli povprečne osebne dohodke, kakor so bili v gospodarstvu in družbenih službah v letu 1967. To pa pomeni v Sloveniji zvišanje sredstev za šolstvo preko 30 odstotkov, s čemer bi bil delež narodnega dohodka zopet 4,8 odstotkov, kakor je bil leta 1962. Potem bi se poprečni osebni dohodki učiteljev lahko gibali v višini 1.160 dinarjev, predmetnih učiteljev 1.320 in profesorjev 1.600 dinarjev. Naj povemo, da pomeni v naši občini realizacija tega programa — ob upoštevanju 15 odstotne stopnje na kvoto osebnih dohodkov za materialne in funkcionalne izdatke — 1.500.000 dinarjev dodatnih sredstev.

RAZUMNO RAZVIJATI ŠOLSTVO

Skoraj že eno leto govorimo o racionalizaciji šolstva. Kaj želimo doseči in kaj pomenijo taki ukrepi? Pri predšolski vzgoji želimo razširiti otroško varstvo, želimo, da bi postopoma prihajali do celodnevnega bivanja učencev v šolah, da bi zagotovili

pisane kvalifikacije; v glavnem so to iz deficitarnih predmetov (angleški jezik, matematika, fizika). V primerjavi z drugimi občini in regiji pa je kvalifikacijska struktura osnovnih šol razmeroma ugodna. Iz splošno znanih vzrokov je ravnotežje moških in žensk v učiteljskem poklicu močno porušeno. Od celokupnega števila učnega osebja je 137 žensk ali 76 odstotkov. Vendar je potrebno pripomniti, da se ni le-to v zadnjih letih izboljšalo za 3 odstotke (prej 79 odstotkov žensk).

VEČ SKRBI NAČRTNEMU STIPENDIRANJU

Na edini posebni osnovni šoli v občini, t. j. v Velenju, poučuje 8 učnih oseb, od teh 4 predmetne učiteljice — defektologinje ter 2 honorarni učni oseb.

Na gimnaziji Velenje, s tremi razredi in 6 oddelki, je redno poučevalo 7 profesorjev in 1 predmetni učitelj, to je skupaj 8 ter 7 honorarnih učnih oseb.

Na rudarskem šolskem centru, ki vključuje srednje tehniško šolo in tri poklicne šole, poučuje 24 rednih učnih oseb, od tega 8 diplomiranih inženjerjev, 6 profesorjev, 9 predmetnih učiteljev in 6 honorarnih.

Na glasbeni šoli Velenje je 8 stalnih in 2 honorarna pedagoška delavca. Iz tega teja sledi, da na vseh šolah v občini poučuje redno nastavljenih pedagoških delavcev 229 ter honorarnih 17, to je skupno 246 pedagoških delavcev. Ob teh podatkih pa moramo zlasti poudariti potrebo po načrtnem in trajnem stipendiranju. Napore, ki sta jih v tej smeri naredili občinska skupščina in izobraževalna skupnost, je treba pozdraviti in jih nadaljevati. Stipendiranje ne sme pomeniti samo tehničnega vprašanja delitve sredstev, ampak stalno povezavo z vsemi študijacijskimi, usmerjanje nadarjenih dijakov v ta poklice, njihovo povezovanje z aktualnimi družbeno-političnimi problemi. Ze tu se moramo truditi, da bomo dobili kvalitetnega in družbeno angažiranega prosvetnega delavca.

Cedalje bolj paradokso in nesmiselno je postajalo dejstvo, da smo s številnimi predpisi in zakonskimi določbami načelno sicer uveljavili samoupravne principe v šolstvu, v praksi pa smo se še vedno gibali v ozkih proračunskih okvirih.

SAMOUPRAVLJANJE JE VEČ KOT ZGOLJ SKLEPANJE O NAGRAJEVANJU

Šola je sredi družbenih tokov, mora se neprestano razvijati in izpopoljevati. Šolska in družbena reforma ter razvijanje samoupravnega sistema so ji postavili nove zahtevne naloge, med njimi so najpomembnejše:

- pospeševati učinkovitost vzgojno-izobraževalnega dela;
- intenzivirati strokovnost dela;
- racionalizirati proces pouka;
- razvijati humane odnose do učencev;
- izboljševati stike ter sodelovanje s starši in javnostjo;
- zagotoviti, da je šola družbeno angažirana in svetovno nazorsko vgrajena v idejne temelje ter procese marxistične znanstvene misli.

2. Eden od temeljnih pogojev za uresničevanje teh po svojji teži in značaju dolgoletnih nalog je, povečanje družbenega vrednotenja pedagoškega dela sploh. To vrednotenje mora upoštevati poseben pomen in položaj pedagoškega dela v naši družbi in se mora odražati tako v čimprejšnji rešitvi materialnih problemov šolstva, kot v ustreznem moralnem priznanju in zaupanju pedagoških delavcem.

Skladno s temi napori pa moramo uresničiti intenzivnejši in načrtniji vpliv vseh pomembnih dejavnikov samoupravne družbe na rast in oblikovanje šolstva.

Ker je šolstvo del našega družbenega sistema, del celotnega interesa družbe, ga ne moremo obravnavati ločeno od splošnih problemov in zato ga je treba usmerjati, voditi, razvijati v smislu osnovnih izhodišč družbenega upravljanja, upoštevajoč posebno poslanstvo in družbeni pomen šole.

Družba nima samo dolžnosti, pač pa tudi pravice, da zahteva, da bo šola takšna, kakršno družba zahteva. Zahteva, da mora biti šola družbeno angažirana in nova, pač pa je morda v vsem tem prehodnem obdobju od iskanja materialne baze, da skrbi za učni program, izbledela tista važna, osnovna komponenta — vzgoja! Za uporabo dobrin prosvetnega delavca (njegovega dela) veljajo predvsem

drugačni kriteriji kot za pridobivanje materialnih dobrin. Tu ni zakona ponudbe in pospraševanja v primarnem smislu, pač pa obstaja družbena nujnost in pomen tega dela za družbo, ki pa ga v trenutni situaciji še vedno narekuje ne potreba družbe, pač pa njena zmogljivost, razpoložljiva finančna sredstva!

Če iščemo sedaj na osnovi teh izhodišč rešitev spoznamo, da imamo skoraj 100 odstotkov mladine vključene v osnovno šolstvo, kjer je otokom zagotovljena splošna izobrazba, v sedanjem stanju tudi vzgoja in izobrazba, da pa pogrešamo resničnih vzgojnih prizadevanj v smislu družbene angažiranosti šole, ki naj da otroku že osnovne temelje medsebojnih družbenih odnosov, ocenjevanje življenjskih situacij, predvsem pa to, da ga vzgajamo kot bodočega proizvajalca in upravljalca, ki bo znal ocenjevati, da pravice ne moremo ločevati od dolžnosti in da je osnova življenja v pridobitnem delu. Tu pa ni samo angažirana šola, temveč celotna družba in v prvi vrsti družina. Treba bo najti skladnost vzgojnih vplivov med šolo in družbo, ali bolje rečeno v prvi vrsti med učitelji in starši.

PIONIRSKA IN MLADINSKA ORGANIZACIJA IMATA IDEJNO IN PEDAGOŠKO VREDNOST

V zadnjem času so precej pogoste razprave in mnenja, ki se zavzemajo in opravičuj

jejo ukinitve Zveze mladine na osnovnih šolah. Taka praksa se uveljavlja tudi v naši občini. Menimo, da so vse te razprave in mnenja bolj rezultat nerazumevanja bistva in pomena ZM tistih, ki taka mnenja izražajo, kot pa posledica realne ocene o potrebnosti te organizacije na osnovni šoli. Pedagoška in družbena praksa je pokazala ne le koristnost, ampak tudi potrebnost mladinske organizacije na osemletkah.

S 14. letom se pričena obdobje dozorevanja mladega človeka, zato lahko dobi določene samostojnejše organizacijske oblike in se pojavi v drugačni družbenopolitični organizaciji. Če sprejmemo učenca na koncu obveznega šolanja, potem delo ZM razvrednotimo, ker jih sprejmemo in razpustimo. Če jih sprejmemo na začetku srednje šole ali v začetku njihove vključitve v delovni proces, smo praktično za neko obdobje brez moči, ker brez pomoči pedagogov — učiteljev ne moremo v prvem trenutku najti tiste mladine in mladince, ki so najbolj usposobljeni za organizacijsko vodenje in iniciativno delo v ZM. Tako med mladinsko in pionirsko organizacijo pride do prekinitve, ki lahko pomeni tudi delo od začetka.

Prav zaradi tega se vodstva ZM zavzemajo za formiranje enotnih mentorskih organov na osnovni šoli in za to, da ne delamo nobenih posebnih organizacijskih oblik. Sicer damo

mladinski organizaciji v osmem razredu določene specifičnosti, vendar pa je njihovo delovanje še naprej usmerjeno v pionirsko organizacijo in ne smemo delati nobenih razlik v tem smislu, da so mladinci nekaj več kot pionirji. Ponovno pa poudarjamo, da so pojavi dupliranja in konkurenčne miselnosti predvsem rezultat tega, da so različni ljudje v pedagoških vrstah zadolženi za eno in drugo organizacijo, kar bi verjetno v veliki meri lahko odpravili, ko bi tudi v pogledu kadrov enotno skrbeli za obe osnovni organizaciji.

To je bilo nekaj povzetkov iz referata, ki ga je imel na uvodu Franci Pristovšek.

V razpravi pa je Elfrida Ambrožičeva spregovorila o delu pionirske organizacije in o njeni idejni in pedagoški vrednosti. Ze podatek, da je 72 odstotkov učencev vključenih v različne pionirske dejavnosti, dovolj zgovorno pove, kako važna je pionirska organizacija.

Jože Melanšek pa je govoril o skladnosti med šolo in domom in poudaril, da je ta nadvse pomembna za vzgojo. Ko je razpravljaj o strokovnem izpopolnjevanju učitelja je povedal, da je to nefunkcionalno urejeno, saj mora biti zainteresirana na izpopolnjevanju tudi družba in ne le učitelji sami.

Sprejeli so tudi zaključke konference, ki jih v celoti objavljamo.

Sklepi pete seje občinske konference ZKS Velenje

1. Glede na današnje stopnjo družbenih odnosov izhaja potreba po povečani vlogi vzgojno-izobraževalnega dela šole, ki mora po svojih smotrih težiti k oblikovanju vsestransko razvite mlade osebnosti, vse bolj socializirane in humanizirane in jo vzgajati za aktivno prilastanje samoupravnih dolžnosti in pravic.

Šola je sredi družbenih tokov, mora se neprestano razvijati in izpopoljevati. Šolska in družbena reforma ter razvijanje samoupravnega sistema so ji postavili nove zahtevne naloge, med njimi so najpomembnejše:

- pospeševati učinkovitost vzgojno-izobraževalnega dela;
- intenzivirati strokovnost dela;
- racionalizirati proces pouka;
- razvijati humane odnose do učencev;
- izboljševati stike ter sodelovanje s starši in javnostjo;
- zagotoviti, da je šola družbeno angažirana in svetovno nazorsko vgrajena v idejne temelje ter procese marxistične znanstvene misli.

2. Eden od temeljnih pogojev za uresničevanje teh po svojji teži in značaju dolgoletnih nalog je, povečanje družbenega vrednotenja pedagoškega dela sploh. To vrednotenje mora upoštevati poseben pomen in položaj pedagoškega dela v naši družbi in se mora odražati tako v čimprejšnji rešitvi materialnih problemov šolstva, kot v ustreznem moralnem priznanju in zaupanju pedagoških delavcem.

Skladno s temi napori pa moramo uresničiti intenzivnejši in načrtniji vpliv vseh pomembnih dejavnikov samoupravne družbe na rast in oblikovanje šolstva.

3. Pedagoški delavci, a še posebej člani ZK v učno-vzgojnih zavodih in njihovih samoupravnih organih se morajo aktivno zavzemati, da se uresničijo načela socialističnega učnovzgojnega procesa in nadaljna rast socialistične šole.

V ta namen naj bi samoupravni organi iz tega družbenega področja izdelali akcijske programe s konkretnimi in opredeljenimi nalogami in v povezavi z izobraževalno skupnostjo, občinsko skupščino ter odgovornimi strokovnimi in drugimi prosvetnimi službami in organi, pristopili k takojšnjemu uresničevanju zadanih nalog.

4. Vloga in položaj pedagoškega kadra in kvaliteta dela sta zelo odvisna od strokovne, idejne in pedagoške usposobljenosti. Kriterije strokovnosti moramo vedno prilagajati zahtevam, ki jih od učiteljev terja delovanje v enotnem učno-vzgojnem procesu. Kot svoje sestavne dele morajo ti kriteriji vsebovati idejno-politično usmerjenost v smislu znanstvenega socializma in neoporečen moralni lik učitelja. Tak strokovni kriterij in osebno angažiran pedagoški pristop bo nedvomno omogočal kontinuirano oblikovanje socialistične osebnosti pri učencu.

Pri skrbi za čim boljši sestav pedagoškega kadra moramo zlasti posvetiti vso skrb stipendiranju. Pri politiki stipendiranja bi morala sama šola intenzivneje sodelovati z namenom, da se nadarjeni učenci in učenci s posebnimi nagnjenji pravčasno napotijo v študij ustreznega poklica in, da pri tem uživajo načrtno skrb družbe.

5. V konkretnem izvajanju učno-vzgojnega procesa je potrebno v večji meri izkoristiti vsako snov, ki nudi primerne elemente za pravilno idejno vplivanje in oblikovanje svetovnega nazora pri učencu. Pri tem se naj ne bi naslanjalo le na neko znanstveno in pozitivistično interpretacijo gradiva, ampak se mora z ustreznimi pedagoškimi prijemmi, tudi z metodo primerjave znanstvenih in neznanstvenih stališč in povezovanjem snovi z aktualnimi sodobnimi družbenimi dogajanj, omogočati učencu, da spoznava znanstveno resnico in se zavestno svetovnonazorsko opredeljuje. Pedagogova osebna zavzetost

in njegovo trajno spremljanje psiholoških in socioloških faktorjev, ki vplivajo na razvoj učenca, bosta najboljše jamstvo za uspeh pri tem delu.

6. Materialni položaj šolstva v naši občini — kljub priznanju, da so bili doslej obravnavani z razumevanjem — ni zadovoljiv. Zato v celoti podpiramo akcijski program izvršnega sveta za sanacijo šolstva na območju republike in se zavzemamo za njegovo dosledno izpolnjevanje tudi na našem območju. Naloga vseh komunistov je, da se povsod, kjer delujejo, aktivno zavzemajo za realizacijo tega cilja. Zagotavljanje stabilnih virov finansiranja šolstva skladno z nacionalnimi potrebami, osvobodjanje šolstva proračunsko-administrativne odvisnosti in materialne negotovosti je nedvomno pogoj, da se bo lahko pozornost šolskih intenzivneje obrnila v sam učno-vzgojni proces in s tem v neposredno strokovno in politično usposabljanje učenca.

Izobraževalna skupnost v občini pa naj skladno z urejanjem materialnih razmer šolstva na našem območju povečuje svoje vplivanje na kvaliteto, idejnost in vzgojnost šolskega dela.

7. Mladinski in pionirski organizaciji na šolah je potrebno dati ustrezen pomen in ju vključiti aktivno v šolsko-vzgojne procese.

Na osnovnih šolah naj bi posebej skrbeli za usklajeno delo obeh organizacij, pionirje pa sprejemali v mladinsko organizacijo eno leto pred koncem obveznega šolanja.

Zlasti na srednjih šolah pa naj bi delo mladinskih aktivov predvsem usmerili na ideološko usposabljanje dijakov za samoupravno aktivnost na šoli in izven nje in na povečanje vloge in pomena sodelovanja dijakov v šolski samoupravi, na aktivno sodelovanje pri izboljševanju učnih rezultatov in na pomoč pri vključevanju dijakov v vsestransko družbeno udejstvovanje, po interesnih aktivnostih.

PREDSTAVLJAMO LETOŠNJE KAJUHOVE NAGRAJENCE

Ze več let zapovrstjo podelijo v naši občini Kajuhove nagrade. Tudi letos je komisija za Kajuhove nagrade dodelila pet nagrad, ki jih je izročil nagrajencem predsednik Peter Krapež na slavnostni seji v Skalajah.

Letošnji Kajuhovi nagrajenci:

EMIL CESAR, profesor slovenskega jezika iz Ljubljane in pisec knjige »Zbrana dela Karla Destovnika-Kajuha«, je zaslužil javno družbeno priznanje, ker je vestno pomagal pri ureditvi Kajuhove spominke sobe in prispeval bogat delež pri ohranitvi Kajuhovega spomina. S svojim delom je obogatil zakladnico slovenskega naroda in je kot kulturni in znanstveni delavec poselgal na območja velenjske občine. Zato je Kajuhova nagrada skromno priznanje in želja nas vseh, da bi še naprej pomagal varovati in zbirati pesnikovo zapuščino.

MAKS PODLESNIK, predsednik DPD Svobode Soštanj, je dobil Kajuhovo nagrado za uspešno delo na kulturno-prosvetnem in širšem področju družbene dejavnosti. Čeprav je vseskozi obremenjen z odgovornim delom, zdaj je načelnik oddelka za splošne zadeve in družbene službe v občinski upravi, je našel še vedno dovolj časa, da je prizadevno delal na kulturnem področju.

MILKA JARNOVIC, učiteljica iz Soštanj, je dobila Kajuhovo nagrado za dvajsetletno požrtvovalno ljudsko-prosvetno delo med mladino in v prosvetnem društvu. Jarnovičeva se zaveda vrednosti širšega vzgojnega in izobraževalnega poslanstva, zato prebije precejšen del svojega prostega časa z mladino.

IVAN NARALOČNIK, zborovodja iz Družmirja, že 43 let neumorno dela na glasbenem področju. Odkar živi v Soštanju je skozi njegovo šolanje šlo več kot 70 vztrajnih in najboljših zborovskih pevcev. Sam pa še vedno vodi priznani Saleški vokalni oktet in pevski zbor upokoencev.

in vztrajni volji posameznika in vseh skupaj. Delo je terjalo velike napore zelo aktivnega trenerja Ludvika Uranjeka, ki mu velja vse priznanje.

Kajuhovo nagrado pa je dobila tudi sekcija **DVIGALCEV UTEŽI** pri TVD Partizan Velenje, ki že deset let uspešno dela. Komisija, ki je sekciji dvigalcev uteži podelila Kajuhovo nagrado, se je zavedala, da je njihovo uspešno delo bilo opravljeno samo ob močni

DRUŠTVENA AKTIVNOST V OBČINI VELENJE Delavnost društev je solidna

V TRETJEM NADALJEVANJU OBRAVNAVANJA REZULTATOV IZ ANKETE O DRUŠTVENI DEJAVNOSTI V VELENJSKI OBČINI - ANKETO JE IZVEDLA KOMISIJA ZA DRUŠTVENO DEJAVNOST PRI OBČINSKI KONFERENCI SZDL - BOMO PREGLEDALI UGOTOVITVE O AKTIVNOSTI DRUŠTEV. ANKETIRANA DRUŠTVA NISO DALA ZADOVOLJIVIH ODGOVOROV NA VPRAŠANJA O NJIHOVI AKTIVNOSTI, ZATO IZVAJALCI ANKETE NISO MOGLI UGOTOVITI TOČNEGA STANJA O DEJAVNOSTI.

Po oceni je imelo 41 anketiranih društev v času od oktobra 1966 do oktobra 1967 več kot tri tisoč treningov in vaj. Ko pa so prešteli koliko je bilo v tem času vseh udeležb (za eno udeležbo se šteje navzočnost enega člana na eni vaji ali treningu), so dobili vrednost 120.500. Pri tej oceni so pazili, da ne bi udeležbe precenjevali. Zato so povsod tam, kjer posamezno društvo ni navedlo števila udeležencev na treningih ali vajah, vzeli za izračun število »udeležb« vseh, komaj 30-odstotno udeležbo.

Iz podatka, da je bilo torej udeležb na vajah ali treningih kar okroglo 120.500, pa že lahko zaslutimo, kaj je aktivnost društev. Vedeti moramo, da vaja ali trening ne traja pol ure, marveč da navadno traja minimalno dve uri, a dostikrat mnogo več.

Če vzamemo, da je vaje in treninge obiskovala pretežno mladina, lahko rečemo naslednje: v vsem ogromnem časovnem fondu, ki ga je mladina preživela na vajah ali treningih je bila odtegnena kvarnemu vplivu ulice.

Menda ni treba še posebej govoriti, da je mladina pri tej aktivnosti razvijala svoje duševne in telesne sposobnosti, da se je vzgajala k zdravemu športnemu duhu in podobno!

Poleg tega je anketa dalje pokazala, da je 41 anketiranih društev v istem časovnem obdobju (od 1. 10. 1966 do 1. 10. 1967) organiziralo 255 sarhostojnih prireditvah in sodelovalo na 339 drugih prireditvah.

Skupno so torej člani anketiranih društev nastopali ali tekmovali kar na 564 akcijah (nastopi, prireditve, tekmovalnja).

Če tudi za te akcije pogledamo, koliko je bilo »udeležb« (to je sodelovanje enega člana na enem nastopu oziroma prireditvi), vidimo, da je bilo na teh akcijah 7.653 udeležb in je bila torej povprečna udeležba 13,6 članov na eno akcijo (nastop, tekmovalnje, druge prireditve).

Vseh »udeležb« (na treningih in vajah ter na vseh prireditvah) je bilo tako več kot 130 tisoč.

Seveda se moramo navzlic visoki številki zavedati, da rezultat še daleč ni tak, kot bi moral biti. Če bi preračunali, koliko takih »udeležb« bi morali imeti, da bi sleherni naš mladinec skozi vse leto imel vsaj dve ali tri »udeležbe« na teden, potem bi verjetno ugotovili, da so dobljeni rezultati porazno nizki.

Gotovo pa je, da se že v izkazani realizaciji skriva ogromno dela, ogromno dobre volje in entuziazma.

VEČ POZORNOSTI MNOŽIČNOSTI

Pri navedenem pa je važno še nekaj; koliko je v prikazani situaciji skritih finančnih sredstev? Tudi to so v razčlembi ankete prikazali.

Če smo rekli, da je bilo vseh udeležb na treningih, vajah, nastopih, tekmovaljih in drugih prireditvah več kot 130 tisoč, a so pri tem v letu 1966 anketirana društva porabila okroglo 67 milijonov starih dinarjev, potem lahko iz teh podatkov ocenimo, da nas je ena »udeležba« stala v poprečju okrog 500 starih dinarjev.

Priznati je treba, da se na prvi pogled zdi, da je bila društvena aktivnost anketiranih društev kar poceni. Vendar pa je kljub temu po mnenju komisije za društveno dejavnost možno društveno aktivnost pomeniti in sicer na ta način, da bi se več pozornosti posvečalo cenejšim akcijam, kot so n. pr. različni izleti, masovni nastopi v domačem kraju itd. Če bi v

športu prirejali več nastopov v prostih vajah, če bi prirejali nedeljske izlete, organizirali kroše in orientacijske teke in pohode, bi lahko mladino vključevali zares masovno, a stroški za take udeležbe bi bili minimalni. Je pa res, da bi za tako delo spet potrebovali več ljudi, ki bi bili pripravljeni delati kot organizatorji akcij.

Lahko mirno trdimo, da bi o uspešnosti društvene dejavnosti v naši občini lahko govorili šele takrat, ko bi pritegnili vanjo množice. Šele takrat bi društvene dejavnosti lahko vršile svoje poslanstvo. Ni namreč prvi cilj te dejavnosti, doseči zavidljivo visoke rezultate z nekaj posamezniki, marveč je njen prvi cilj gotovo ta, da vzgaja in razvija sposobnosti večine naše mladine. Uspehi posameznikov pa potem gotovo pridejo kot stranski produkt masovne aktivnosti.

Prav zaradi tega niso v anketi ugotavljali individualne uspehe, kljub temu, da so jih anketirana društva dosegla kar lepo število - od občinskega do medobčinskega nivoja pa vse do zveznega.

DRUŠTVENA AKTIVNOST JE SLABO PUBLICIRANA

V zvezi z aktivnostjo anketiranih društev je zanimiva še ena ugotovitev na podlagi podatkov ankete:

- samo dve anketirani društvi pravita, da so njihova dejavnost in uspehi v glavnem dovolj publicirani preko informacijskih sredstev;
- samo 9 anketiranih društev meni, da še kar za silo;
- vsa ostala društva pa so na to vprašanje odgovorila, da precej premalo (13 društev), absolutno premalo (13 društev) ali da

sploh ni bilo o njihovem delu ničesar publicirane (2 društvi). Dve društvi pa na to vprašanje nista odgovorili.

Pri vsem tem pa smo iz dosedanjih podatkov videli, da je bila aktivnost le kar solidna. Jasno je, da si potem nujno moramo zastaviti vprašanje, kako to, da anketirana društva niso opravila tega morda najprijetnejšega dela?

In tu bomo verjetno še najbliže resnici, če za odgovor spet pokažemo na nekatere težave, o katerih je že bilo govora:

— če neko društvo nima potrebnih funkcionarjev, organizatorjev in strokovnih vodij, kdo bo potem skrbel za redno informiranje o delu društva?

— če delo v nekem društvu šepa, kdo bo z veseljem publiciral o življenju in delu v tem društvu, ko pa se morda bojimo, da bo društvo že jutri ali pojutrišnjem usahnilo?!

— če neko društvo zaradi pomanjkanja rekvizitov, zaradi premajhnega števila strokovnih delavcev že zdaj težko prenese delo s sedanjim številom aktivnih članov - kdo bo potem publiciral o delu v tem društvu, ki bi se želeli včlaniti, a teh zdajšnje kapacitete društva ne prenesejo?

Da bi laže verjeli navedenemu poskusu razlage dejstva, da društva premalo pišejo o svojem delu, vzemimo primer judo sekcije pri STVD »Partizan-Rudar« Velenje.

Ob času anketiranja je sekcija imela vsega skupaj 106 članov. V sekciji so delali štirje funkcionarji, od teh sta le dva takšna, ki obvladata stroko, to se pravi, da sta judoista, ki lahko nastopata in ki lahko instruirata. Toda eden od teh dveh je preokupiran z delom, ki ga ima kot predsednik te sekcije. Ostane torej en strokovni delavec - trener, ki naj strokovno vodi treninge cele »astotinjce«.

Prostori, kjer ima sekcija treninge, so po izjavah v anketi dobri in ustrezajo namenu. Souporabniki (druge sekcije oziroma društva) ovirajo delo sekcije le malenkostno.

Sekcija bi razen obstoječih rekvizitov pri svojem delu nujno rabila 30 kompletnih kimon (vrednost 450 tisoč

starih dinarjev) in eno kompletno blazino (vrednost 800 tisoč starih dinarjev).

V enem letu so imeli 104 treninge s povprečno udeležbo 18 članov (toliko imajo uporabnih kimon). Ob dvomesečnih počitnicah so imeli treninge torej vsak tretji dan.

Od 1. 1. 1966 do 1. 10. 1967 so na tekmovalnih poletih naslednje uspehe mladinsko prvenstvo SRS, 1966 - dva prvi mesti; mladinsko prvenstvo SFRJ, 1966 - eno prvo in eno tretje mesto; mladinsko prvenstvo SRS, 1967 - eno prvo, eno drugo in eno tretje mesto; mladinsko prvenstvo SFRJ, 1967 - eno prvo mesto.

Na vprašanje, ali je o njihovi dejavnosti dovolj napisanega, so odgovorili, da precej premalo.

Iz skopega orisa te sekcije pa človek lahko dobi kvečjemu dober vtis o njej, nikakor pa ne slabega. Imeli bi o čem pisati. Lahko bi se pohvalili s svojimi uspehi. Lahko bi se pohvalili, da pridno delajo. Lahko bi spregovorili o lepotah juda - športa, saj so le-te toliko izrazite, da jih tudi laiki ne moremo spregledati. Tako bi opozorili naše, seznanili bi javnost s svojim delom. Ponovno vprašamo zakaj tega ne delajo.

Najbrž lahko odgovorimo na to vprašanje približno tako, kot ma odgovorili s tremi točkami, preden smo vzeli za primer to sekcijo:

Publiciranje bi moralo služiti nekemu namenu. Kateremu pa? Ali naj društvo seznanja družbo s finančnimi težavami in s pomanjkanjem rekvizitov, ko pa v sekciji vedo, da denarja ni in da to ne bo pomagalo. Kar bodo dobili, bodo dobili brez pisanja po časopisih. Več pa ne, pa če bi še toliko napisali, ko denarja ni.

Ali naj pišejo zato, da bi s pisanjem privabili nove člane? Opis stanja v sekciji je jasno pokazal, da so obstoječe kapacitete že zdaleč presežene. To potrjujejo še dva podatka. Na vprašanje, koliko jih bi moralo biti število aktivnih članov, da bi sekcija lahko uspešno delala, so odgovorili da šestdeset (bilo jih je pa 101). Za eno od glavnih težav pri delu so v anketi navedli dejstvo, da tečajniki po končanem začetniškem tečaju zapuščajo sekcijo, ker zaradi pomanjkanja kimon ne morejo trenirati.

Verjetno je ob teh dejstvih vsakomur jasno, da v sekciji ne more biti pravega veselja do tega, da bi maksimalno razvili propagando. Saj bi si s tem celo nakopali težave, kajti gotovo bi se prijavljalo še več kandidatur, ki bi se želeli vključiti. Kapacitete pa so premahe - tako v materialnem pogledu, kot v pogledu kadrovske zasedbe.

Zato bi za zaključek lahko ponovno poudarili, da neke žive propagande svojega dela društva verjetno ne bodo mogli razviti vse dotlej, dokler se stanje toliko ne uredi, da bo tudi propaganda predstavljala nek smiselni člen v rednem delu društev.

Stanje pa se bo uredilo šele takrat, ko bodo zagotovljena finančna sredstva v taki višini, da bo možno delo društev razširiti na toliko članov, kolikor jih želi sodelovati (ne pa koliko dopuščajo kapacitete rekvizitov) in dalje se bo stanje uredilo takrat, ko bo v društvih dovolj kadrov, ki delo organizirajo in vodijo. Ali bo pri tem potrebna tudi materialna stimulacija vseh strokovnih delavcev, ali pa bo šlo brez nje, bo pokazalo delo v prihodnjih letih.

KONEC

ZASEDANJE DELAVSKIH SVETOV RLV IN TEŠ

OPREMA, POROŠTVO IN POGODBA?...

Delavska sveta velenjskega rudnika lignita in termoelektrarne Soštanj sta se ponovno sestala na skupni seji, da bi preučila, kako potekajo priprave pri gradnji novega dela elektrarne. Bliža se namreč

čas, ko bi bilo potrebno začeti z gradnjo, pogodba, ki je osnova za začetek del, pa še vedno ni podpisana.

Ča. Ta je zahteval od kreditne banke in hranilnice ljubljanske, da ga obvesti, zakaj še kar naprej odklanja podpis pogodbe. Banka je sporočila, da je izvršilni odbor banke sredi septembra obravnaval vprašanje investicije elektrarne Soštanj III in temeljito preučil vse priprave v banki, pri investitorju in drugod z namenom, da pospeši zavoljo časovne stiske izvršitev investicije. Med drugim je banka tudi sporočila, da ne bo pred podpisom pogodbe več dosledno vztrajala na takem zasutku in postopku združitve, ki bi časovno lahko ovirala ali pa celo onemogočila pravočasni začetek gradbenih del.

Rudarji - hvala vam!

Ob odhodu Karla Kortnika v zaslužen pokoj po 40. letih jamskega dela so se na poslovilnem srečanju zbrali rudarji četa F 72 in strelci tretjega, da bi se dostojno poslovili. Karel Kortnik se ob tej priliki zahvaljuje vsem stanovskim tovarišem za darilo in jim želi, da bi tudi oni srečno dočakali čili in zdravi svoj zasluženi pokoj.

Res je, da banka še ni podpisala investicijske pogodbe, kazno pa je, da so se stvari slednjic le premaknile. Zdaj morajo dobiti še poroštvo zveze za inozemno posojilo in se dokončno odločiti za dobavitelja opreme, ker se je s spremenjenimi pogoji spet pojavil ponudnik iz Francije, ki je pripravljen izdelati opremo za novo elektrarno. Posebna skupina, ki jo sestavljajo predstavniki banke in investitorja, proučuje zdaj to pogodbo.

šport šport šport

Šesto kolo brez točk

V nadaljevanju prvenstva SCNL si je ptujska Drava z 11 točkami utrdila položaj na vrhu lestvice...

V 6. kolu pa sta obe naši enajsterici morali prepuštit...

CELULOZAR — VELENJE 3:0 (2:0)

Velenjčani so v Krškem doživeli težak poraz. Ze v prvem delu igre so domačini bili spretni...

znižali rezultat na 3:2. Po odmoru pa so bili gostje boljše moštvo...

Gole za Smartno so dosegli: Podgoršek II. 2, Tajnik in Hofer. Igrali pa so: Podgoršek I, Lukner, Kolšek, Berdnik, Cimperman, Hofer, Prašnikar, Polak, Tajnik, Podgoršek II, Hohneec.

Rezultati ostalih srečanj SCNL: Sever — Osankarica 2:3 (2:1) Zalec — Bakovci 3:1 (0:1) Steklar — Drava 0:2 (0:2) Branik — Fužinar 3:3 (2:1)

Lestvica po 6. kolu:

Table with 4 columns: Team, Goals, Points, etc. Drava 6 5 1 0 19:2 11, Celulozar 6 4 1 1 13:9 9, Steklar 6 3 1 2 20:13 7, Branik 6 2 3 1 16:13 7, Fužinar 6 3 1 2 16:14 7, Velenje 6 3 1 2 10:8 7, Smartno 6 2 1 3 17:16 5, Sever 6 2 1 3 12:12 5, Bakovci 6 2 0 4 9:14 4, Rače 6 2 0 4 18:22 4, Osankarica 6 2 0 4 11:22 4, Zalec 6 1 0 5 10:26 2

RACE — SMARTNO 5:4 (3:2)

Domačini so že v začetku srečanja spravili na kolena goste iz Smartnega ob Paki, saj so v 13. minutah vodili kar z rezultatom 3:0. To ni zmedlo Šmarčanov in so do odmora

Nogometni klub Velenje je v počastitev občinskega praznika odigral nogometni turnir pionirskih enajsteric. Nastopile so ekipe iz Smartnega ob Paki, Soštanja in Velenja.

Rezultati srečanj: Soštanj — Smartno II 4:0 Velenje II — Smartno I 2:2 (4:5) Velenje I — Soštanj 1:0 Velenje I — Smartno I 2:0

Na fotografiji zmagovalna ekipa Velenja s trenerjem Stanetom Casom, ki je osvojila pokal občinske zveze za telesno kulturo Velenje.

Velenjčani zmagovalci

Košarkarski klub Partizan Rudar je v letošnjem tekmovanju brez izgubljenega srečanja postal prvak medobčin-

ske lige. S tem so si pridobili pravico sodelovanja v prihodnji sezoni v višjem tekmovanju, to je v II. slovenski ligi.

Lestvica

Table with 4 columns: Team, Wins, Losses, Points, etc. KK Rudar Velenje 10 10 0 748:578 20, KK Hrastnik 10 8 2 701:436 16, KK Konus Konjice 10 2 8 527:594 4, KK Polzela 10 0 10 205:490 0, KK Zalec 10 6 4 445:455 12, KK ŽSD Celje 10 4 6 450:374 8

KK Zalec B in KK ŽSD Celje sta sodelovala izven konkurence.

Šoštanjčani brez konkurence

V tekmovanju štajerske rokometne cone, rokometiši iz Soštanja skorajda nimajo enakovrednega nasprotnika. V vseh doseganih srečanjih so prepričljivo zmagali in so edino moštvo brez poraza. Tako bodo zagotovo osvojili najvišje mesto v jesenskem delu prvenstva. V zadnjem srečanju so premagali Fužinarja iz Ra-

ven na Koroškem z rezultatom 22:14 (12:7).

Težje pa se skozi tekmovanja prebija velenjski Rudar. Moštvo ima sicer dobre posameznike, kot celota pa večkrat povsem odpovedo, tako so iz šestih srečanj dosegli le dve zmagi.

Na lestvici zavzemajo sedmo mesto s štirimi točkami.

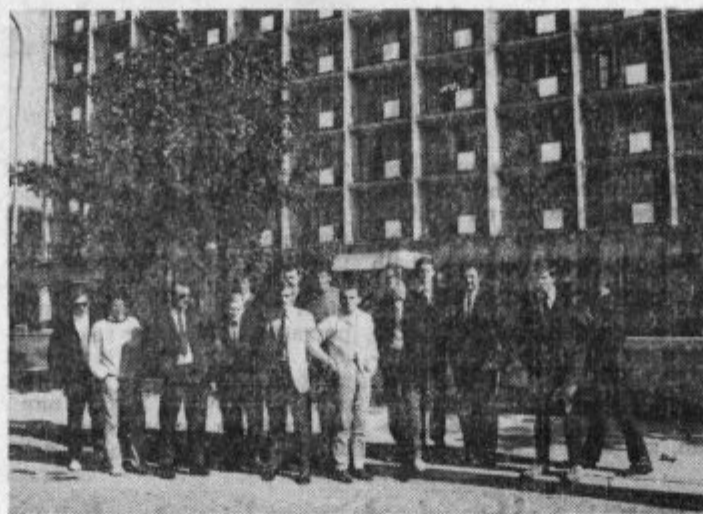
KOŠARKARJI ELEKTRE V ČSSR

Na povabilo košarkarjev Spartaka iz Píerova, so Soštanjčani gostovali 6 dni na Češkoslovaškem. S tem so vrnili obisk čeških košarkarjev, ki so bili poleti v Soštanju.

Kot nam je povedal vodja in trener Elektre Matjaž Natek, so bili Soštanjčani deležni velike pozornosti in povsod prisrčno sprejeti. Sprejel jih je tudi župan Píerova, ki je gostom odgovarjal na številna vprašanja o političnih dogodkih na Češkoslovaškem.

Med 6-dnevnim gostovanjem so odigrali 5 tekem. Zmagali so na turnirju v Píeovu, kjer so sodelovale 4 ekipe. Edino srečanje so izgubili z ekipo Zbrojovke, poznane tovarne orožja.

Rezultati srečanj: Elektra : Kiyov 68:64

Soštanjki košarkarji v ČSSR

Množični kros v Velenju

Atletski klub Partizan Rudarja je izvedel jesenski kros v središču mesta. Sodelovalo je več kot 150 tekmovalcev iz obeh velenjskih osnovnih šol, osnovne šole Smartno ob Paki, gimnazije, rudarskega šolskega centra in osnovne šole Mislinje. Pogrešali pa smo tekmovalce iz Soštanja.

Največ zaslug za uspešno prirediteljev ima vodja atletske dejavnosti v Velenju Lojze Ojsteršek.

Rezultati: mlajše pionirke (21 tekmovalk 400 m) 1. Kristina Goli (GS Velenje) 59,8 2. Metka Smidhofer (GS Velenje) 1:05,5 3. Jana Jezovnik (JLK Šm/Paki) 1:08,3 4. Andreja Svarc (Mislinja) 1:10,0 5. Anica Pokleka (GS Velenje) 1:11,8

Starejše pionirke (23 tekmovalk 500 m) 1. Zinka Sever (MPT Velenje) 1:11,4 2. Irena Topolšek (MPT Velenje) 1:05,5 3. Antonija Jelenko (GS Velenje) 1:13,2 4. Vikica Pogorevcnik (Mislinja) 1:14,4 5. Marta Grašič (JLK Šm/Paki) 1:16,0

Mlajši pionirji (34 tekmovalcev 700 m) 1. Franci Sever (MPT Velenje) 2:17,2 2. Milan Zacrirkovnik (JLK Šm/Paki) 2:22,4 3. Milani Canč (MPT Velenje) 2:22,6 4. Vili Bolha (MPT Velenje) 2:24,3 5. Andrej Krevselj (JLK Šm/Paki) 2:24,8

Starejši pionirji (35 tekmovalcev 1000 m)

Elektra : Zbrojevka 62:64 Elektra : Spartak 79:78 Elektra : Gotvalddovo 78:64 Elektra : Lokomotiva 74:48

Moštvo Elektre je nastopilo z naslednjimi igralci: Natek, Peterka, Jerič, Skornšek, Polovšak, Uranjek, Kristan, Koren, Zakeršnik, Koren in De Costa.

Bivanje na Češkoslovaškem so izkoristili tudi za ogled znamenitosti Prage in Brna. Da bi svoj skopo odmerjeni čas kar najbolje izkoristili so se za izlet v Prago posluzili zračne poti. Vožnja z avionom Iljušin 18 je bila za večino edinstveno doživetje.

mesreče

Mopedist FRANC OBLAK iz Smihela nad Mozirjem je 12. septembra peljal po Celjski cesti v Velenju. Ko je pred križiščem hotel zaviti na levo stran, ga je prehitel voznik osebnega avtomobila in ga zbil po cesti. Mopedist se je pri nesreči težje poškodoval, neznan voznik osebnega avtomobila pa je odpeljal naprej.

Ko je IVAN KOZMAN iz Podkraja št. 4 vozil osebni avtomobil CE-31-40 iz Velenja proti Arnačam, je na vozilu nenadoma počela prednja guma in ga je zato začelo zanašati. Avtomobil se je prevrnil na bok in v jarku popolnoma zgorel. Voznik Ivan Kozman pa se je pravočasno rešil iz gorečega osebnega avtomobila.

Pred motorno kolo je v Vinski gori nenadoma pritekel 4-letni ROBERT LESJAK, doma iz Velenja, Saletška 20. Zato motorist BOJAN MENCHART iz Topolšice 54 nesreče ni mogel preprečiti in se dečka zbil po cesti. K sreči sta bila oba le lažje poškodovana.

Dne 18. septembra se je JOZICA MEH iz Kavč 13 pravilno peljala s kolesom po Celjski cesti v Velenju. Za njo pa je pripeljal motorist MILOJKO KUMER iz Soštanja, Koroška 52 in se zadel vanjo. Pri nesreči sta bila oba le lažje poškodovana.

Iz Jenkove na Tomšičevo ceste je hotel zaviti s svojim osebnim avtomobilom CE 205-31 VINKO BASTEL iz Velenja, Tomšičeva 32. Takrat pa mu je nasproti pripeljal motorist VEKOSLAV KRSTARIC. Ker ni imel prigržanih luči, ga Bastel ni poprej opazil, dokler nista trčila. Voznik motornega kolesa in njegov sopotnik Hojkotin Balatšič sta bila hudo telesno poškodovana.

Dne 15. septembra ob 18.40 se je JOZE PUSTOSLEMSEK iz Velenja, Kersnikova 3 peljal z dvokolesom po Kidričevi cesti v Velenju. Ko je hotel zaviti na levo, ni upošteval prednostne ceste in ni nakazal spremembe smeri vožnje. V tem pa je iz Saleka pripeljal IVAN RACNIK iz Ljubljane in je nekaj metrov pred križiščem opazil, da kolesar izsiljuje prednost. Močno je zavril in z avtomobilom zapeljal v levo. S sprednjim delom avtomobila je zadel kolesarja, ta pa si je pri padcu zlomil ključnico. Kolesar Jože Pustoslemšek je kazal znake vinjenosti.

Tudi VLADU POSTRUZINU iz Saleka 74 so dne 14. septembra po prometni nesreči odvzeli krl, ker je kazal znake vinjenosti. Ta v križišču s Saleško cesto ni upošteval prometne ga znaka nimaš prednosti in je hotel zapeljati levo proti Saleku. Takrat pa je pripeljal z osebnim avtomobilom CE 36-35 VINCENC STRMCNIK iz Pake 68. Postružin je s kolesom zapeljal pred avto in zadel v desna vrata ter padel po cestišču. Bil pa je le lažje poškodovan.

FRANC POČIVALSEK iz Velenja, Tomšičeva 1, se je 19. septembra ob 6. uri zjutraj peljal proti Pesju. Svoj osebni avtomobil CE 71-09 je vozil s precejšnjo hitrostjo zato ga je začelo na mokri cesti v blagem ovinku zanašati. Zdrsnil je v jarek.

Na nepreglednem ovinku v Paki je voznik osebnega avtomobila iz Ljubljane RUDI KAJBA zadel za volajljane in zapeljal preveč v levo. Pranom in zapeljal desni strani pa je ta vilno po svoji desni strani JANKO PAJER iz Kozjaka 37. Nesreča je bila nezogibna. Tresčila sta bočno drug v drugega, tako da je motorist padel in je bil poškodovan.

Dne 4. septembra nekaj po polnoči je MATJAZ BRISNIK iz Ljubljane pripeljal iz Soštanja. V blagem ovinku na Kidričevi cesti v Velenju je najprej zadel na levi strani ceste v rob pločnika in se z vozilom obrnil na streho. Po strehi je drsel še 60 metrov, nato pa se je vozilo spet prevrnilo in postavilo na kolesa ter obstalo na travniku. Pri nesreči se je voznik lažje poškodoval, zdravniško pomoč je rabila njegova sopotnica ZDENKA RADOSAVLJEVIC, iz Soštanja, ki je dobila poškodbe po obeh rokah. Voznik Brisnik nesreče ni prijavil, ker je bil očitno vinjen in je vozilo spravil s kraja nesreče s pomočjo prijateljev, ki so vozili pred njim.

Pri benčinski črpalki v Saleku je JOZE SILOVSEK z osebnim avtomobilom CE 36-77 zavil na glavno cesto. Ker ni upošteval prednostne ceste je trčil v mopedista ANTONA SLATINEKA iz Konovega, ki je dobil lažje poškodbe po desni nogi.

S precejšnjo hitrostjo je prehitel pred križiščem in prehodom za pešce v Pesju RUDI LESKOVSEK iz Velenja, Prešernova 6, osebni avtomobil CE 88-29, ko je ta že zavil na levo stran. Čeprav sta vozila bočno trčila, je Leskovsku uspelo z manevriranjem svoj avto ustavitv v jarku med železniško progo in cesto.

Dne 22. septembra je JANEZ PAJK iz Družmirja 70 vozil osebni avtomobil CE 205-41 po prednostni cesti iz Soštanja proti Velenju. Po novi cesti izza novega jarka pa je pripeljal voznik osebnega avtomobila ILIJA KUPREŠAK iz Saleka 2, ki ni upošteval prometnega znaka nimaš prednosti in je zapeljal na prednostno cesto v trenutku, ko je po njej pripeljal PAJK. KUPREŠAK je s sprednjim desnim blatnikom trčil v desno stran Pajkovega vozila. Pajk je nesrečo skušal preprečiti, vendar mu ni uspelo. Na vozilih je za okrog 3.500 dinarjev škode, k sreči pa telesnih poškodb ni bilo.

IVAN KORTNIK iz Velenja, Koroška 3, je 7. oktobra 1968 ob 18.15 peljal z osebnim avtomobilom 'opel rekord' CE 217-40 iz Celja proti Velenju. V Vinski gori je pred avtomobil zaneslo vinjenega JOZETA URSEJA iz Konovega 9. Zadel ga je tako, da je padel na sprednji del avtomobila pred vetrobransko steklo in ga peljal še kakih 20 metrov. Uršelj je bil takoj nezavesten in odpeljan v celjsko bolnišnico, vendar je že med prevozom umrl. Kortnik nesreče ni mogel preprečiti, ker mu je ob nezgodi z nasprotno smeri pripeljal drug avtomobil.

Rudolf ZESLIN, višji finančni svetnik v pokouju iz Velenja, Ulica bratov Mravljakov in Cvetka MIHALIC, gospodinja iz Velenja, Ulica bratov Mravljakov.

Jožef TEKAVEC, inženir kemije iz Velenja, Copova c. št. 6 in Vera REPNIK, dijakinja medicinske šole iz Velenja, Kajuhova c. št. 4.

Jožef ZAVRSNIK, delavec iz Brezja št. 55 in Marija ZAVOLOVSEK, delavka iz Laz št. 34.

Andrej OVEN, rudar iz Velenja, Kidričeva c. št. 4 in Ana ABRAHAM, kuharica iz Polene št. 13.

POROKE

Rudolf Karl CVIKL, električar iz Velenja, Koroška c. št. 23 in Rosvita Marija LIPOVSEK, ekonomski tehnik iz Velenja, Slandrova c. št. 22.

Vladislav ZIDANSKI, rudar iz Pesja št. 13 in Ana POTOČNIK, delavka iz Pesja št. 13.

Gvido OVNIK, strojni ključavničar iz Velenja, Tomšičeva c. št. 29 in Zofija RAVNJAČ, natararica iz Velenja, Kidričeva 12.

Anton HERMAN, predmetni učitelj iz Soštanja, Cankarjeva c. št. 18 in Darinka HUDOLETNJAČ, medicinska sestra iz Soštanja, Kajuhova c. št. 17.

Vladimir FIJAVZ, kuhar iz Velenja, Kersnikova c. št. 3 in Rožamarija VASLE, gradbeni tehnik iz Velenja, Prešernova c. št. 8.

Anton JUG, kmetijski tehnik iz Gubna št. 4 in Ivka STRUKELJ, učiteljica iz Zagorja št. 64.

Herman KOVAC, šofer iz Hrastovca št. 51 in Ivanka VALTE, delavka iz Velenja, Tomšičeva c. št. 29.

Ivan MIKEK, rudar iz Velenja, Kersnikova c. št. 3 in Ana RAMSAK, delavka iz Velenja, Koroška c. št. 72.

Jože OSEP, električar iz Soštanja, Cesta talcev št. 15 in Ivana JEVSENAČ, delavka iz Soštanja, Levstikova c. št. 2.

Pongrac ZAJC, upokojenec iz Raven št. 39 in Marija LEDINEK, kmečka delavka iz Sv. Florjana št. 20.

ZLATO POROKO STA IMELA

Franc KRAJCAR, star 73 let in Antonija KRAJCAR, stara 74 let iz Pesja št. 73.

SMRTI

Aleksander DIMITRIJEVIC, inv. upokojenec z Laškega št. 32, star 73 let.

Janez KERK, inv. upokojenec iz Arclina pri Celju št. 30, star 74 let.

Marjeta PERGOVNIK, gospodinja iz Topolšice št. 137, stara 75 let.

Rudi POTOČNIK, kmečki delavec iz Zavadnje št. 67, star 39 let.

Ludvik PODJEVERSEK, kmetovalec iz Raven št. 27, star 65 let.

Ivan MLINAR, invalidski upokojenec iz Skal št. 112, star 61 let.

Marko GAJSEK, upokojenec iz Soštanja, Metlice št. 10, star 82 let.

Jernej MARHL, upokojenec iz Soštanja, Korotanska c. št. 12, star 68 let.

Jurij KOVAČ, osebni upokojenec iz Velenja, Celjska c. št. 81, star 72 let.

Anton CALLIGARO, osebni upokojenec iz Velenja, Kersnikova c. št. 7, star 84 let.

Jurij DREN, kmetovalec iz Pake pri Velenju št. 58, star 61 let.

Vincenc SREDENŠEK, osebni upokojenec iz Bevc št. 9, star 71 let.

Avgusta HROVAT, družinska upokojenka iz Velenja, Stanetova c. št. 37, stara 77 let.

Jožefa OGRAJENSEK, družinska upokojenka iz Velenja, Kajuhova c. št. 13, stara 79 let.

ZAHVALA

Franca Kaudika

upokojenega streleca RLV

Ob smrti našega dragega moža in dobrega očeta se zahvaljujemo vsem, ki ste mu med boleznijo lajšali trpljenje, posebno zdravnikom in sestram bolnišnice Slovenj Gradec ter dr. Fijavžu za pomoč in nego. Nadalje vsem, ki ste ga spremljali k zadnjemu počitku, darovali cvetje in sočustvovali z nami v teh žalostnih dneh. Zahvaljujemo se tudi govornikom za lepe poslovilne besede in rudarski godbi za zaigrane žalostinke.

Zalujoči: žena Antonija ter otroka Marta in Janko z družinama

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi dragega moža in očeta

Franca Krajnca

se zahvaljujem za pomoč sindikalni podružnici RLV, rudarski godbi za zaigrane žalostinke, govorniku Antonu Campi, prosvetnemu društvu in Rdečemu križu iz Pake. Zahvala velja tudi vsem, ki so ga spremljali na zadnji poti.

Zalujoči: žena Karolina in hčerke Dragica, Marica in Zinka.

RUDARSKA GODBA VELENJE

sprejme v uk večje število novih učencev v starosti od 13. do 15. leta.

Vpisovanje bo v godbeni sobi kulturnega doma od 21. do 31. oktobra 1968 vsak dan od 8. do 12. ure in od 16. do 19. ure.

Pouk bo zanimiv, potekal bo po novi metodi in bo brezplačen.

Novi direktor v Vegradu

Na ponovni razpis za mesto direktorja v velenjskem gradbenem podjetju VEGRAD sta se prijavila dva kandidata. Ustrezna komisija pa je menila, da najbolj ustreza razpisnim pogojem Slavko MAJERIČ, dipl. gradbeni inženir, ki so ga tudi izbrali za novega direktorja.

Slavko Majerič ima že 19 let prakse v gradbeništvu, 5 let pa je delal na vodilnih položajih. Nazadnje je delal pri Tehnogradnji in je bil vodja gradbišča in sektorja Imos v Beogradu. Delo v Vegradu bo nastopil na začetku prihodnjega meseca.

VZREJA TELIC

Kmetijska zadruga Soštanj obrat Smartno ob Paki, opušča v svojem hlevu vzrejo pitancev, ker ti ne grejo več v denar. Pitanje pa je zaradi visoke cene močnih krmil in druge krme predrago in se sedaj reja ne izplača. Za-

to so začeli vzrejati telice, katere bo pozneje, ko bodo v visoki brejosti, prevzel obrat v Saleku pri Velenju. Tu namreč rede le krave mlekarice in tako jih bo obrat Smartno ob Paki zalagal s temi.

Z. K.

KMETJE PREMIŠLJUJEJO

Letos je bila letina zaradi suše in poznejšega deževja slabša kot lansko leto. Hmelja je bilo manj nabranega, pa tudi žito ni uspelo tako kot druga leta. Sadja, razen hrušk, letos tudi ni. Le krompir je proti pričakovanju dobro obrodil. Toda kaj, ko ga ljudje ne morejo spraviti v denar.

Naše zadruga so doživele več reorganizacij, le škoda, da vsa kokrat na slabše. Danes pa nas vse zato boli glava. Ali se bo le našel nekdo, ki bo zadel ono, kar ljudje od prave zadruge pričakujejo? Sicer gledamo sedaj na kmete malo drugače kot pred leti. Toda kaj, ko vedno bolj rastejo davki.

Z. K.

Kulturna kronika

Razstava slikarjev amaterjev, ki so jo pripravili v Velenju v počastitev občinskega praznika, ima zelo dosti obiskovalcev. Razstavljeni platna, akvareli in plastike, so dokaj kvalitetni. Za razstavo ima nemalo zaslug vodja mladih in talentiranih slikarjev tovariš SVETINA Jože, ki tudi sam slika.

Komisija za likovno vzgojo, ki jo vodi tovariš Svetina, je sklenila, da bo to sezono pripravila več razstav v Velenju in drugih krajih velenjske občine in se bo sestala s slikarji amaterji. Tako likovno dejavnost v velenjski občini je treba pohvaliti.

Seja Občinskega sveta kulturnoprosvetnih organizacij Velenje 9. oktobra je bila zelo plodna.

Tudi tokrat bodo v petih krajih velenjske občine vrteli filme na ožek trak. Sestanek z zborovodji velenjske občine bo omogočil takojšnje priprave za občinsko pevsko revijo mladih pevcev, ki naj bi bila 8. marca naslednje leto.

V počastitev petdesete obletnice smrti Ivana Cankarja bodo novembra izvedli v Velenju klubski večer Hlapec Jernej. Pravijo pa, da to ne bo zadnji klubski večer. Z njim bodo gostovali tudi drugje.

Dramska dejavnost bo zadihala domala v vseh večjih krajih občine. Na seji so želeli, da bi bilo več povezave z vsemi prosvetnimi društvi in Svobodami. Ob koncu meseca se bodo sestali z vsemi predsedniki in tajniki društev v Soštanju, da bi se pogovorili o občinih zborih in njihovem nadaljnjem delu.

V počastitev občinskega praznika je gostovala ta teden v Velenju gledališka družina iz Smartnega ob Paki s Finžgarjevo dramo Razvalina življenja. Igra je bila dokaj kvalitetna. Med osebami je zlasti ugajal Urh Kante, ki ga je prepričljivo zaigral tovariš Balazič.

Avto-moto krožek žanje uspehe

AMD v Smartnem ob Paki, ki je eno manjših podeželskih društev, žanje lepe uspehe. Pred leti je postavilo lep dom ljudske tehnike, zadnje čase pa si je zgradilo mostiček, kjer lahko člani pregledajo tudi spodnji del avtomobila, kar je za varnost prometa velike važnosti. Sedaj bodo začeli urejati novo pralnico avtomobilov. Za malenkostno odškodnino si bo lahko vsak koristnik očistil svoje vozilo.

Da imajo res uspehe, se je posebno pokazalo na avto rallyju petih dolin, katerega je organiziralo s pomočjo ostalih društev AMD Velenje.

Od 180 tekmovalcev iz sedmih društev je dalo samo

Smartno 29 voznikov-tekmovalcev. Da so le-ti bili na to tekmovanje dobro pripravljene in seznanjeni s pravili vožnje in organizacijo sploh, se vidi iz tega, da je bilo od prvih deset tekmovalcev-zmagovalcev kar šest Šmarčanov, ki so prejeli nagrade in diplome. Ekipo društva pa so zastopali tovariši Hramec, Tevž, Kolšek in Travner. Tudi ta je zasedla prvo mesto.

Šmarčani so ponosni na te fante in može tekmovalce. Sicer pa ni nič čudnega, da to društvo v celoti dosega take uspehe. Saj je znano, da malo govori pa mnogo naredijo. Le tako naprej!

Z. K.

Nova oblika sodelovanja med šolo in starši

Učiteljski zbor osnovne šole Biba Röck iz Soštanj je odšel na začetku oktobra na roditeljski sestanek v Bele vode. Na sestanku so prišli starši tistih otrok, ki obiskujejo šolo v Belih vodah in v Soštanju.

Pogovarjali so se o higieni in prehrani šolskih otrok in vzgojnem sodelovanju med šolo in starši. Izvolili pa so tudi nove člane v šolski svet v Belih vodah, za predsednika tega sve-

ta pa znova Franca Goličnika. Ta nova oblika medsebojnega sodelovanja se je pokazala uspešna in jo bodo še naprej uporabljali. Že decembra bodo imeli v Belih vodah na podružnični šoli roditeljske sestanke po razredih in sicer na ta način, da bodo starši sodelovali pri pouku. Zatem pa se bodo z učitelji pogovorili kakšna mora biti njihova pomoč doma pri pripravah otrok na šolsko delo.

Gimnazija pod svojo streho

Poslopje, ki ga sedaj uporablja velenjska gimnazija je last rudarskega šolskega centra. Ta je zgradil poslopje za svoje potrebe. Ker pa je kasneje zgradil še drugo šolsko stavbo, je starejšo odstopil velenjski gimnaziji za njene potrebe.

Na zadnji seji pa se je občinska skupščina Velenje odločila, da od rudarskega šolskega centra odkupi to poslopje. V njem je osem učilnic in potrebni učni kabineti. Celotno poslopje je rudarski šolski center prodal po knjižni vrednosti 640.000 dinarjev.

Občinska uprava dela po starem

Po 1. oktobru bi morali na občinski upravi začeti delati eno uro kasneje. Vendar je občinska skupščina sklenila, da bo tudi po 1. oktobru veljal za

občinsko upravo peletni delovni čas. Delo se tako prične ob 7.30.

Nespremenjeni delovni čas velja tudi v zavodu za zaposlovanje, zavodu za socialno zavarovanje in občinskem sodišču.

JAVNA ZAHVALA

Tudi v letošnjem letu so v počastitev občinskega praznika družbeno politične organizacije in društva v večini krajev naše občine organizirale kulturne, športne in druge prireditve. Uspešno je bil izveden kulturni program na centralni proslavi občinskega praznika v Skalajah pri Velenju, ki ga je režiral Jože Klänčnik iz Velenja, sodelovali pa mladinski pevski zbori obeh osnovnih šol in gimnazije v Velenju, recitatorji velenjske gimnazije in rudarska godba.

Občinska skupščina se vsem organizatorjem in izvajalcem prireditev v okviru praznovanja občinskega praznika najlepše zahvaljuje in jih prosi tudi za nadaljnje sodelovanje.

Predsednik

Skupščine obč. Velenje
Peter Krapež
dipl. gozd. inž.

AVTO-MOTO DRUŠTVO
SALEŠKA DOLINA
Velenje, Celjska 4

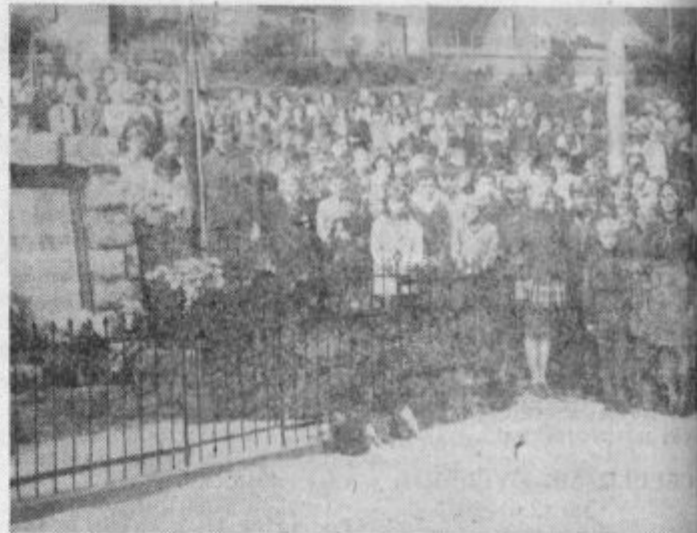
PRODA

2 avtomobila Fiat 750
Licitacija bo 21. oktobra 1968 ob 10. uri za družbeni sektor, ob 11. uri pa za ostale kupece.

OBČINSKI PRAZNIK V SLIKI

Velika pridobitev je novi otroški vrtec v Velenju, v katerem je prostora za 100 otrok. Odprli so ga v času praznovanja občinskega praznika. Namenu pa ga je predal republiški poslanec LOJZE NAPOTNIK (na sliki).

Soštanjčani so pred spomenikom na Cesti talcev imeli proslavo in tu počastili svoj krajevni praznik...

... najmlajši pa so zapeli partizanske in delavske pesmi. Na sliki pionirski pevski zbor z osnovne šole B. Röcka, ki ga vodi tovarišica Aćmanova.

Recitatorji velenjske gimnazije na osrednji proslavi v SKALAJAH

FRANC STANOVŠEK, predsednik občinskega združenja borcev za severno mejo, je govoril na komemoraciji pri obnovljeni spominski plošči

Skupina preživelih borcev za severno mejo